

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 66

30 ianuarie 2023

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2023/C 35/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . .   1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2023/C 35/02   Cauza C-141/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf – Persoane impozabile – Posibilitatea statelor membre de a considera ca persoană impozabilă unică entități independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale („grup TVA”) – Reglementare națională care desemnează organizația umbrelă a grupului TVA ca persoană impozabilă unică – Noțiunea „legături strânse pe plan financiar” – Necesitatea ca organizația umbrelă să dețină majoritatea drepturilor de vot, în plus față de majoritatea participativă – Lipsă – Aprecierea independenței unei entități economice în lumina criteriilor standardizate – Domeniu de aplicare]   2

2023/C 35/03   Cauza C-269/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt T/S [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf – Persoane impozabile – Posibilitatea statelor membre de a considera ca persoană impozabilă unică persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale („grup TVA”) – Reglementare națională care desemnează organizația umbrelă a grupului TVA ca persoană impozabilă unică – Prestări interne în cadrul grupului TVA – Articolul 6 alineatul (2) litera (b) – Prestări gratuite de servicii – Noțiunea de „alte scopuri decât pentru desfășurarea activității economice”]   3

2023/C 35/04	Cauza C-460/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – TU, RE/Google LLC [„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Articolul 12 litera (b) – Articolul 14 primul paragraf litera (a) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 17 alineatul (3) litera (a) – Operatorul unui motor de căutare pe internet – Căutare efectuată după numele unei persoane – Afișarea unui link care conduce la articole ce conțin informații pretins inexacte în lista rezultatelor căutării – Afișare sub formă de imagini de previzualizare (thumbnails) a fotografiilor care ilustrează aceste articole în lista rezultatelor unei căutări de imagini – Cerere de dezindexare adresată operatorului motorului de căutare – Evaluare comparativă a drepturilor fundamentale – Articolele 7, 8, 11 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Obligații și responsabilități care incumbă operatorului motorului de căutare la prelucrarea unei cereri de dezindexare – Sarcina probei care revine solicitantului dezindexării”]	4
2023/C 35/05	Cauza C-653/20 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 decembrie 2022 – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Guillaume Vincenti [Recurs – Funcție publică – Funcționari – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 45 alineatul (1) – Promovare – Decizie de a nu promova un funcționar – Articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul de a fi ascultat – Obligația de motivare]	5
2023/C 35/06	Cauza C-694/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering [„Trimitere preliminară – Cooperare administrativă în domeniul fiscal – Schimb automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării – Directiva 2011/16/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/822 – Articolul 8ab alineatul (5) – Validitate – Secretul profesional al avocatului – Derogare de la obligația de raportare în beneficiul avocatului intermediar supus secretului profesional – Obligația acestui avocat intermediar de a notifica oricărui alt intermediar care nu este clientul său obligațiile de raportare care îi revin – Articolele 7 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene”]	6
2023/C 35/07	Cauza C-180/21: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulgaria) – VS/Inspektor/Inspektorata kam Visshia sadeben savet [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 2, 4 și 6 – Aplicabilitatea Regulamentului 2016/679 – Noțiunea de „interes legitim” – Noțiunea de „sarcină care servește unui interes public sau care face parte din exercitarea autorității publice” – Directiva (UE) 2016/680 – Articolele 1, 3, 4, 6 și 9 – Legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal colectate în cadrul unei anchete penale – Prelucrarea ulterioară a datelor referitoare la presupusa victimă a unei infracțiuni în scopul punerii sale sub acuzare – Noțiunea de „alt scop decât cele pentru care datele au fost colectate” – Date utilizate de parchetul unui stat membru în scopul apărării sale în cadrul unei acțiuni în răspunderea statului]	6
2023/C 35/08	Cauza C-247/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich [Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 42 litera (a) – Articolul 197 alineatul (1) litera (c) – Articolul 226 punctul (11a) – Articolul 141 – Scutire – Operațiune triunghiulară – Desemnarea destinatarului final al unei livrări ca fiind persoană obligată la plata TVA ului – Facturi – Mențiunea „Taxare inversă” – Caracter obligatoriu – Omiterea acestei mențiuni pe o factură – Rectificarea retroactivă a facturii]	8
2023/C 35/09	Cauza C-348/21: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofijski gradski sad – Bulgaria) – Procedură penală împotriva HYA, IP, DD, ZI, SS [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva (UE) 2016/343 – Consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale – Articolul 8 alineatul (1) – Dreptul unei persoane acuzate de a fi prezentă la proces – Articolul 47 al doilea paragraf și articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare – Audierea martorilor acuzării în lipsa persoanei acuzate și a avocatului său în faza de urmărire penală a procesului penal – Imposibilitatea de a audia martorii acuzării în faza de judecată a acestui proces – Reglementare națională care permite unei instanțe penale să își întemeieze decizia pe depoziția anterioară a martorilor respectivi]	9

2023/C 35/10	Cauza C-370/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH (Trimitere preliminară – Directiva 2011/7/UE – Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale – Despăgubire pentru cheltuielile de recuperare suportate de creditor în cazul întârzierii în efectuarea plăților de către debitor – Articolul 6 – Suma fixă minimă de 40 de euro – Întârziere în efectuarea mai multor plăți ca remunerații pentru furnizări de bunuri sau prestări de servicii efectuate în executarea unuia și aceluiași contract)	9
2023/C 35/11	Cauza C-378/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – P GmbH/Finanzamt Österreich [Trimitere preliminară – Armonizarea legislațiilor fiscale – Sistem comun de taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 203 – Regularizarea declarației privind TVA-ul – Beneficiari ai unor servicii care nu pot invoca un drept de deducere – Lipsa riscului de pierdere a unor venituri fiscale]	10
2023/C 35/12	Cauza C-409/21: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie” (Trimitere preliminară – Politica agricolă comună (PAC) – Finanțare prin Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – Sprijin pentru investiții – Reglementare națională care supune acordarea ajutorului condiției ca solicitantul să prezinte un certificat de înregistrare a unei crescătorii întocmit pe numele său și să demonstreze că, la data introducerii cererii sale, producția exploatației sale agricole este echivalentă cu cel puțin 8 000 de euro)	11
2023/C 35/13	Cauza C-419/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polonia) – X sp. z o.o., sp. k./Z (Trimitere preliminară – Directiva 2011/7/UE – Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale – Articolul 2 punctul 1 – Noțiunea de „tranzacții comerciale” – Despăgubire pentru cheltuielile de recuperare suportate de creditor în cazul întârzierii în efectuarea plăților de către debitor – Articolul 6 – Suma fixă minimă de 40 de euro – Întârziere în efectuarea mai multor plăți ca remunerații pentru furnizări de bunuri sau prestări de servicii efectuate în executarea unuia și aceluiași contract)	12
2023/C 35/14	Cauza C-512/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 168 – Dreptul de deducere a TVA ului – Principiile neutralității fiscale, efectivității și proporționalității – Fraudă – Probă – Obligația de diligență a persoanei impozabile – Luarea în considerare a unei încălcări a obligațiilor care decurg din dispozițiile naționale și din dreptul Uniunii referitoare la siguranța lanțului alimentar – Mandat acordat de persoana impozabilă unui terț pentru a efectua operațiunile taxabile – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la un proces echitabil]	12
2023/C 35/15	Cauza C-564/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – BU/Bundesrepublik Deutschland [„Trimitere preliminară – Drepturi fundamentale – Dreptul la o cale de atac efectivă – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Politica privind azilul – Directiva 2013/32/UE – Articolul 11 alineatul (1), articolul 23 alineatul (1) și articolul 46 alineatele (1) și (3) – Acces la informațiile depuse la dosarul solicitantului – Integralitatea dosarului – Metadate – Comunicare a acestui dosar sub forma unor fișiere electronice individuale nestructurate – Informare în scris – Copie digitalizată a deciziei care poartă o semnătură olografă – Ținere a dosarului electronic fără arhivarea unui dosar pe suport de hârtie”]	14
2023/C 35/16	Cauza C-595/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Germania) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare – Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 – Articolul 17 și anexa VI partea A punctul 4 – „Denumirea produsului alimentar” – „Denumirea produsului” – Mențiuni obligatorii pe eticheta produselor alimentare – Componentă sau ingredient utilizat pentru substituirea totală sau parțială a componentei sau ingredientului cu privire la care consumatorii se așteaptă să fie utilizat sau să fie prezent în mod normal într-un produs alimentar]	15

2023/C 35/17	Cauza C-600/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Articolul 3 alineatul (1) – Articolul 4 – Criterii de apreciere a caracterului abuziv al unei clauze – Clauză privind exigibilitatea imediată a valorii unui contract de împrumut – Scutire contractuală de punere în întârziere]	16
2023/C 35/18	Cauza C-625/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH (Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Reziliere nelegală a unui contract de către consumator – Clauză declarată abuzivă care determină dreptul comerciantului la repararea prejudiciului – Aplicarea dreptului intern cu caracter supletiv)	17
2023/C 35/19	Cauza C-731/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxemburg) – GV/Caisse nationale d'assurance pension [Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Articolul 45 TFUE – Lucrători – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatele (1) și (2) – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Pensie de urmaș – Membri ai unui parteneriat civil – Reglementare națională care condiționează acordarea unei pensii de urmaș de înregistrarea în registrul național a unui parteneriat încheiat și înregistrat în mod valabil într-un alt stat membru]	17
2023/C 35/20	Cauza C-769/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administratīvā rajona tiesa – Letonia) – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija [Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 18 alineatul (1) – Principiile egalității de tratament, transparenței și proporționalității – Decizie de retragere a unei cereri de ofertă – Oferte prezentate separat de doi ofertanți care țin de același operator economic și care constituie cele două oferte cele mai avantajoase din punct de vedere economic – Refuzul ofertantului câștigător de a semna contractul – Decizia autorității contractante de a refuza oferta ofertantului următor, de a pune capăt procedurii și de a lansa o nouă cerere de ofertă]	18
2023/C 35/21	Cauza C-492/22 PPU: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis împotriva lui CJ [Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 6 alineatul (2) – Stabilirea autorităților judiciare competente – Decizie de amânare a predării adoptată de un organ care nu are calitatea de autoritate judiciară de executare – Articolul 23 – Expirarea termenelor prevăzute pentru predare – Consecințe – Articolul 12 și articolul 24 alineatul (1) – Menținerea în detenție a persoanei căutate în scopul unei urmăriri penale în statul membru de executare – Articolele 6, 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul persoanei urmărite penal de a fi prezentă în persoană la procesul său]	19
2023/C 35/22	Cauza C-597/21: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Trimitere preliminară – Articolele 53 și 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Articolul 267 TFUE – Conținutul obligației instanțelor naționale de ultim grad de a formula o trimitere – Excepții de la această obligație – Criterii – Situații în care interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile – Condiție pentru instanța națională de ultim grad de a fi convinsă că aceeași evidență s-ar impune și celorlalte instanțe de ultim grad ale statelor membre și ale Curții)	20
2023/C 35/23	Cauza C-138/22: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 18 noiembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, Polonia) – TD, SD/mBank S.A. [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Credit ipotecar indexat într-o deviză străină – Clauze abuzive – Nulitatea contractului din cauza includerii de clauze abuzive sau de clauze contrare legii – Alegerile consumatorului – Interpretarea dreptului național – Necompetență vădită]	20

2023/C 35/24	Cauza C-229/22: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 2 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) – Compensare și asistență a pasagerilor – Anulare a unui zbor – Dreptul la compensație în cazul unei oferte de redirecționare – Condiții – Divergență între diferitele versiuni lingvistice ale unei dispoziții a dreptului Uniunii – Redirecționare care permite pasagerilor să plece cel mai devreme cu o oră înainte de ora de plecare prevăzută]	21
2023/C 35/25	Cauza C-389/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 iunie 2022 – GC și alții/Croce Rossa Italiana și alții	22
2023/C 35/26	Cauza C-594/22 P: Recurs introdus la 14 septembrie 2022 de Gugler France împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 13 iulie 2022 în cauza T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Cauza C-623/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 29 septembrie 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers și alții/ Premier ministre/ Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Cauza C-639/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Cauza C-640/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Cauza C-641/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Cauza C-642/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Cauza C-643/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Cauza C-644/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Cauza C-650/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 17 octombrie 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ	28
2023/C 35/35	Cauza C-654/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgia) la 19 octombrie 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Cauza C-658/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 19 octombrie 2022	30
2023/C 35/37	Cauza C-670/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 24 octombrie 2022 – Procedură penală împotriva M.N.	31
2023/C 35/38	Cauza C-677/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach (Polonia) la 2 noiembrie 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe A./P. S.A.	33
2023/C 35/39	Cauza C-678/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polonia) la 3 noiembrie 2022 – Profi Credit Polska S.A./G.N.	33

2023/C 35/40	Cauza C-682/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Upravni sud u Zagrebu (Croatia) la 2 noiembrie 2022 – LM/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Cauza C-683/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 4 noiembrie 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari și alții/Presidenza del Consiglio dei ministri și alții	35
2023/C 35/42	Cauza C-689/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Oristano (Italia) la 9 noiembrie 2022 – S. G./Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Cauza C-693/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polonia) la 10 noiembrie 2022 – I. sp. z o.o./M. W.	36
2023/C 35/44	Cauza C-695/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Městský soud v Praze (Republica Cehă) la 10 noiembrie 2022 – Fondee a.s./Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Cauza C-698/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Varna (Bulgaria) la 14 noiembrie 2022 – Procedură penală privind pe TP și OF	37
2023/C 35/46	Cauza C-721/22 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2022 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 14 septembrie 2022 în cauza T-775/20, PB/Comisia	38
2023/C 35/47	Cauza C-742/22 SA: Cerere de autorizare a unei popriri introdusă la 30 noiembrie 2022 – Ntinos Ramon/Comisia Europeană	39

Tribunalul

2023/C 35/48	Cauzele conexe T-316/14 RENV și T-148/19: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – PKK/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive împotriva PKK în vederea combaterii terorismului – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Aplicabilitate la situațiile de conflict armat – Grup terorist – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Decizie luată de o autoritate competentă – Autoritate a unui stat terț – Revizuire – Proportionalitate – Obligație de motivare – Dreptul la apărare – Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă – Adaptarea cererii introductive”)	41
2023/C 35/49	Cauza T-698/16: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Trasta Komerbanka și alții/BCE („Politică economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Deces al unui reclamant – Nepronunțare parțială asupra fondului – Competențe ale autorităților naționale ale statelor membre participante și ale BCE în cadrul Mecanismului unic de supraveghere – Egalitate de tratament – Proportionalitate – Încredere legitimă – Securitate juridică – Abuz de putere – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)	43
2023/C 35/50	Cauza T-101/18: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Austria/Comisia [„Ajutoare de stat – Industria nucleară – Ajutor preconizat de Ungaria pentru dezvoltarea a două noi reactoare nucleare pe amplasamentul de la Paks – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă sub rezerva respectării anumitor angajamente – Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – Conformitatea ajutorului cu dreptul Uniunii, altul decât dreptul ajutoarelor de stat – Legătură indisociabilă – Promovarea energiei nucleare – Articolul 192 primul paragraf din Tratatul Euratom – Principiile protecției mediului, «poluatorul plătește», precauției și sustenabilității – Determinarea activității economice în cauză – Disfuncționalitate a pieței – Denaturarea concurenței – Proportionalitatea ajutorului – Necesitatea intervenției statului – Determinarea elementelor ajutorului – Procedura de atribuire a unor contracte de achiziții publice – Obligația de motivare”]	44

2023/C 35/51	Cauza T-275/19: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE [„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Competențele BCE – Prerogative de investigare – Inspecții la fața locului – Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Decizie a BCE de a efectua o inspecție la sediile unei instituții de credit mai puțin semnificative – Acțiune în anulare – Act supus căilor de atac – Admisibilitate – Competența BCE – Obligația de motivare – Elemente de natură să justifice o inspecție – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”]	45
2023/C 35/52	Cauza T-301/19: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE [„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Necesitatea unei supravegheri directe de către BCE a unei instituții de credit mai puțin semnificative – Solicitare a autorității naționale competente – Articolul 68 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 – Decizie a BCE de clasificare a PNB Banka ca entitate semnificativă pe care o supraveghează direct – Obligația de motivare – Proportionalitate – Dreptul la apărare – Acces la dosarul administrativ – Raportul prevăzut la articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul nr. 468/2014 – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”]	46
2023/C 35/53	Cauza T-330/19: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE („Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 22 din Directiva 2013/36/UE – Opoziție a BCE față de achiziția de participații calificate într-o instituție de credit – Momentul de la care începe să curgă termenul de evaluare – Intervenție a BCE în faza inițială a procedurii – Criterii de stabilitate financiară a potențialului achizitor și de respectare a cerințelor prudențiale – Existența unui motiv rezonabil de opoziție față de achiziție pe baza unuia sau mai multor criterii de evaluare – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”)	46
2023/C 35/54	Cauza T-230/20: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE [„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației instituției de credit PNB Banka – Propunere a autorității naționale competente de retragere a autorizației – Decizie privind insolvența PNB Banka – Termen rezonabil – Obligația de motivare – Proportionalitate”] . . .	47
2023/C 35/55	Cauza T-275/20: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia [„Acțiune în anulare și în despăgubire – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a oțelului pentru precomprimare – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE – Suspendarea obligației de a constitui o garanție bancară – Eșalonarea plăților efectuate cu titlu provizoriu – Hotărâre prin care se anulează în parte decizia și se stabilește o amendă cu un quantum identic cu cel al amenzii aplicate inițial – Imputarea plăților efectuate cu titlu provizoriu – Dobânzi de întârziere – Articolul 266 primul paragraf TFUE – Îmbogățire fără justă cauză – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Restituire a plății nedatorate – Lipsa unui temei legal – Nelegalitate”]	48
2023/C 35/56	Cauza T-537/20: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Lituania/Comisia [„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Lituania – Ajutor pentru pensionarea anticipată – Articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Articolul 34 alineatul (6) și articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014”]	49
2023/C 35/57	Cauza T-130/21: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – CCPL și alții/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul – Decizie de modificare a quantumului unei amenzi – Modalități de calculare a amenzii – Imputabilitatea comportamentului ilicit – Orientările din 2006 privind calcularea quantumului amenzilor – Plafon al amenzii – Proportionalitate – Egalitate de tratament – Capacitate de plată”)	49

2023/C 35/58	Cauza T-221/21: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Italia/Comisia [„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Schemă de ajutoare pe suprafață – Corecții financiare – Noțiunea de «pășuni permanente» – Articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 499/2014”]	50
2023/C 35/59	Cauza T-401/21: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – KN/Parlamentul („Drept instituțional – Membru al CESE – Procedură de descărcare de gestiune pentru execuția bugetului CESE aferent exercițiului financiar 2019 – Rezoluție a Parlamentului prin care reclamantul este desemnat ca fiind autorul unor comportamente de hărțuire morală – Acțiune în anulare – Act care nu este supus căilor de atac – Inadmisibilitate – Acțiune în despăgubire – Protecția datelor cu caracter personal – Prezumția de nevinovăție – Obligația de confidențialitate – Principiul bunei administrări – Proportionalitate – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particulare”)	51
2023/C 35/60	Cauza T-487/21: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Neoperl/EUIPO (Reprezentarea unui element sanitar cilindric de inserție) („Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând un insert sanitar cilindric – Marcă de poziție tactilă – Motive absolute de refuz – Domeniu de aplicare al legii – Invocare din oficiu – Examinarea de către camera de recurs a caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] – Semn care nu poate constitui o marcă a Uniunii Europene – Lipsa unei reprezentări grafice precise și complete prin ea însăși a impresiei tactile produse de semn – Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2007 [devenite articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	51
2023/C 35/61	Cauza T-515/21: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală EUPHYTOS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară EuPhidra – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Articolul 56 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 64 alineatul (2) și articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Perioade relevante – Prezentarea de probe pentru prima dată în fața camerei de recurs – Puterea de apreciere a camerei de recurs – Calificare drept probe noi sau suplimentare – Articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 27 alineatul (4) din regulamentul delegat (UE) 2018/625”]	52
2023/C 35/62	Cauza T-612/21: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Accesoriu pentru telecomenzi fără fir) [„Desen sau model comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un accesoriu pentru telecomenzi fără fir – Motiv de nulitate – Caracteristici ale aspectului unui produs care sunt impuse exclusiv de funcția tehnică a acestuia – Articolul 8 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Fapte invocate sau dovezi furnizate pentru prima dată în fața camerei de recurs – Articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002 – Obligația de motivare – Articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale”]	53
2023/C 35/63	Cauza T-623/21: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Vaillant (Puma) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Puma – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PUMA – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	53
2023/C 35/64	Cauza T-678/21: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală VSL3TOTAL – Marca Uniunii Europene verbală anterioară VSL#3 – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Similitudinea semnelor – Similitudinea produselor – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	54

2023/C 35/65	Cauza T-701/21: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Allessa/EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene verbală CASSELLAPARK – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv – Inexistența unei mărci de natură să inducă în eroare publicul – Articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Obligația de motivare – Articolul 94 din Regulamentul 2017/1001”]	55
2023/C 35/66	Cauza T-738/21: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Bora Creations/EUIPO (essence) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă essence – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”]	55
2023/C 35/67	Cauza T-747/21: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (Fohlenelf) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală Fohlenelf – Utilizare efectivă a mărcii – Articolul 58 alineatul (1) litera (a), articolul 94 alineatul (1) și articolul 97 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	56
2023/C 35/68	Cauza T-780/21: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LiLAC – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	57
2023/C 35/69	Cauza T-12/22: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Hasco TM/EUIPO – Esi (NATURCAPS) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală NATURCAPS – Marca națională verbală anterioară NATURKAPS – Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare – Articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Calificarea produselor farmaceutice și a suplimentelor alimentare”]	57
2023/C 35/70	Cauza T-85/22: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Korporaciya „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală STAYER – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Calificarea produselor pentru care s-a demonstrat utilizarea serioasă”]	58
2023/C 35/71	Cauza T-151/22: Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) [„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală GENERAL PIPE CLEANERS – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	58
2023/C 35/72	Cauza T-155/22: Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Korporaciya „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene figurativă STAYER – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Calificarea produselor pentru care s-a demonstrat utilizarea serioasă”]	59
2023/C 35/73	Cauza T-159/22: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Sanetview/EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Las Cebras – Marca națională figurativă anterioară LEZEBRA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	60
2023/C 35/74	Cauza T-379/16: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Basicmed Enterprises și alții/Consiliul și alții („Răspundere extracontractuală – Politica economică și monetară – Program de sprijin pentru stabilitatea Ciprului – Decizia Consiliului guvernatorilor BCE privind furnizarea de asistență de urgență sub formă de lichidități ca urmare a unei solicitări a Băncii Centrale a Ciprului – Declarații ale Eurogrupului din 25 martie, 12 aprilie, 13 mai și 13 septembrie 2013 privind Ciprul – Decizia 2013/236/UE – Decizia de punere în aplicare 2013/463/UE – Protocolul de acord din 26 aprilie 2013 privind condițiile specifice de politică economică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul European de Stabilitate – Competența Tribunalului – Admisibilitate – Cerințe de formă – Epuizarea căilor de atac interne – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Dreptul de proprietate – Încălcare legitimă – Egalitate de tratament – Acțiune în parte introdusă în fața unei instanțe vădit incompetente să se pronunțe cu privire la aceasta, în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]	60

2023/C 35/75	Cauza T-640/20: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Validity/Comisia [„Acțiune în anulare – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente referitoare la un proiect de cerere de propuneri cofinanțat de FEDR – Documente care emană de la un stat membru – Refuz parțial al accesului – Divulgare după introducerea acțiunii – Dispariția interesului de a exercita acțiunea – Nepronunțare parțială asupra fondului – Cerere de adaptare a cererii introductive – Inadmisibilitate parțială”]	61
2023/C 35/76	Cauza T-800/21: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale HYPERLIGHTOPTICS – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Egalitate de tratament – Acțiune vădit nefondată”]	62
2023/C 35/77	Cauza T-801/21: Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale HYPERLIGHTEYEWEAR – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Egalitate de tratament – Acțiune vădit nefondată”]	62
2023/C 35/78	Cauza T-595/22: Acțiune introdusă la 21 septembrie 2022 – Ferreira de Macedo Silva/Frontex	63
2023/C 35/79	Cauza T-650/22: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2022 – Athlet Ltd/EUIPO – Heuver Bandengroothandel BV (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Cauza T-688/22: Acțiune introdusă la 11 noiembrie 2022 – FOF/Comisia	64
2023/C 35/81	Cauza T-691/22: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2022 – Fontwell/Comisia	65
2023/C 35/82	Cauza T-700/22: Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2022 – Mission/Comisia	65
2023/C 35/83	Cauza T-705/22: Acțiune introdusă la 13 de noiembrie de 2022 – Durie/Comisia	66
2023/C 35/84	Cauza T-707/22: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Ostrava/Comisia	66
2023/C 35/85	Cauza T-708/22: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 — White Pearl/Comisia	67
2023/C 35/86	Cauza T-710/22: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Starboard/Comisia	67
2023/C 35/87	Cauza T-711/22: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Caledonian/Comisia	68
2023/C 35/88	Cauza T-712/22: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Fuchinvest/Comisia	68
2023/C 35/89	Cauza T-716/22: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Administradora Fortaleza și alții/Comisia	69
2023/C 35/90	Cauza T-717/22: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Newco/Comisia	69
2023/C 35/91	Cauza T-721/22: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping/Comisia	70
2023/C 35/92	Cauza T-730/22: Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2022 – LG și alții/Comisia	71
2023/C 35/93	Cauza T-743/22: Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2022 – Mazepin/Consiliul	71
2023/C 35/94	Cauza T-751/22: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2022 – Mazzone/Parlamentul	72
2023/C 35/95	Cauza T-752/22: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2022 – Ceravolo/Parlamentul	74
2023/C 35/96	Cauza T-757/22: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Road Star Group (Footwear)	76
2023/C 35/97	Cauza T-758/22: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Pantofi)	77
2023/C 35/98	Cauza T-763/22: Acțiune introdusă la 7 decembrie 2022 – Kesaev/Consiliu	78

2023/C 35/99	Cauza T-764/22: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2022 – bet365 Group/EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Cauza T-767/22: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2022 – Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Cauza T-782/22: Acțiune introdusă la 13 decembrie 2022 – Cogebi și Cogebi/Consiliul	80
2023/C 35/102	Cauza T-782/16: Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Timberland Europe/Comisia . . .	81
2023/C 35/103	Cauza T-481/21: Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2022 – Foz/Comisia	81
2023/C 35/104	Cauza T-150/22: Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2022 – Lilly Drogerie/EUIPO -Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2023/C 35/01)

Ultima publicație

JO C 24, 23.1.2023

Publicații anterioare

JO C 15, 16.1.2023

JO C 7, 9.1.2023

JO C 482, 19.12.2022

JO C 472, 12.12.2022

JO C 463, 5.12.2022

JO C 451, 28.11.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Cauza C-141/20) (*)

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf – Persoane impozabile – Posibilitatea statelor membre de a considera ca persoană impozabilă unică entități independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale („grup TVA”) – Reglementare națională care desemnează organizația umbrelă a grupului TVA ca persoană impozabilă unică – Noțiunea „legături strânse pe plan financiar” – Necesitatea ca organizația umbrelă să dețină majoritatea drepturilor de vot, în plus față de majoritatea participativă – Lipsă – Aprecierea independenței unei entități economice în lumina criteriilor standardizate – Domeniu de aplicare]

(2023/C 35/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt Kiel

Pârâtă: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65/CE a Consiliului din 17 octombrie 2000,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca un stat membru să desemneze, în calitate de persoană impozabilă unică a unui grup format din persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele pe plan financiar, economic și organizațional, organizația umbrelă a acestuia, atunci când această organizație este în măsură să își impună voința în fața celorlalte entități care fac parte din acest grup și cu condiția ca această desemnare să nu determine un risc de pierderi fiscale.

- 2) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65,

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale care subordonează posibilitatea unei anumite entități de a forma, împreună cu întreprinderea organizației umbrelă, un grup alcătuit din persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale, de condiția ca această organizație să dețină, în cadrul entității menționate, majoritatea drepturilor de vot în plus față de participația majoritară la capitalul acesteia.

- 3) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65, coroborat cu articolul 4 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 77/388, cu modificările ulterioare,

trebuie interpretat în sensul că

se opune ca un stat membru să califice, prin standardizare, anumite entități ca fiind neindependente atunci când aceste entități sunt integrate pe plan financiar, economic și organizațional în organizația umbrelă a unui grup format din persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale.

(¹) JO C 222, 6.7.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt T/S

(Cauza C-269/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf – Persoane impozabile – Posibilitatea statelor membre de a considera ca persoană impozabilă unică persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale („grup TVA”) – Reglementare națională care desemnează organizația umbrelă a grupului TVA ca persoană impozabilă unică – Prestări interne în cadrul grupului TVA – Articolul 6 alineatul (2) litera (b) – Prestări gratuite de servicii – Noțiunea de „alte scopuri decât pentru desfășurarea activității economice”]

(2023/C 35/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt T

Pârâtă: S

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca un stat membru să desemneze, în calitate de persoană impozabilă unică a unui grup format din persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale, organizația umbrelă a acestuia, atunci când această organizație este în măsură să își impună voința în fața celorlalte entități care fac parte din acest grup și cu condiția ca această desemnare să nu determine un risc de pierderi fiscale.

2) Dreptul Uniunii

trebuie interpretat în sensul că,

în ipoteza unei entități care constituie persoana impozabilă unică a unui grup format din persoane independente din punct de vedere juridic, dar strâns legate între ele prin legături financiare, economice și organizaționale, și care desfășoară, pe de o parte, activități economice pentru care este impozabilă și, pe de altă parte, activități în cadrul exercitării prerogativelor de autoritate publică, pentru care nu este considerată persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoare adăugată în temeiul articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă, furnizarea de către o entitate care face parte din acest grup a unei prestări de servicii în legătură cu exercitarea menționată nu trebuie să fie impozitată în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (b) din această directivă.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – TU, RE/Google LLC

(Cauza C-460/20) (¹)

[„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Directiva 95/46/CE – Articolul 12 litera (b) – Articolul 14 primul paragraf litera (a) – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 17 alineatul (3) litera (a) – Operatorul unui motor de căutare pe internet – Căutare efectuată după numele unei persoane – Afișarea unui link care conduce la articole ce conțin informații pretins inexacte în lista rezultatelor căutării – Afișare sub formă de imagini de previzualizare (thumbnails) a fotografiilor care ilustrează aceste articole în lista rezultatelor unei căutări de imagini – Cerere de dezindexare adresată operatorului motorului de căutare – Evaluare comparativă a drepturilor fundamentale – Articolele 7, 8, 11 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Obligații și responsabilități care incumbă operatorului motorului de căutare la prelucrarea unei cereri de dezindexare – Sarcina probei care revine solicitantului dezindexării”]

(2023/C 35/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TU, RE

Pârât: Google LLC

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

trebuie interpretat în sensul că

în cadrul evaluării comparative care se impune a fi efectuată între drepturile prevăzute la articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe de o parte, și cele prevăzute la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale, pe de altă parte, în vederea examinării unei cereri de dezindexare adresate operatorului unui motor de căutare și având ca obiect eliminarea din lista de rezultate ale unei căutări a linkului care conduce la un conținut ce cuprinde afirmații pe care persoana care a introdus cererea le consideră inexacte, această dezindexare nu este supusă condiției ca problema exactității conținutului indexat să fi fost soluționată, cel puțin cu titlu provizoriu, în cadrul unei acțiuni intentate de persoana respectivă împotriva furnizorului de conținut.

- 2) Articolul 12 litera (b) și articolul 14 primul paragraf litera (a) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și articolul 17 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul 2016/679

trebuie interpretate în sensul că

în cadrul evaluării comparative care se impune a fi efectuată între drepturile menționate la articolele 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale, pe de o parte, și cele menționate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale, pe de altă parte, în vederea examinării unei cereri de dezindexare adresate operatorului unui motor de căutare și având ca obiect eliminarea din rezultatele unei căutări de imagini efectuate după numele unei persoane fizice a fotografiilor afișate sub formă de imagini de previzualizare care o reprezintă pe această persoană, trebuie să se țină seama de valoarea informativă a acestor fotografii independent de contextul publicării lor pe pagina de internet de unde sunt extrase, însă luând în considerare orice element textual care însoțește direct afișarea acestor fotografii în rezultatele căutării și care poate să aducă o clarificare cu privire la valoarea informativă a acestora.

⁽¹⁾ JO C 443, 21.12.2020.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 decembrie 2022 – Oficiul Uniunii Europene pentru
Proprietate Intelectuală (EUIPO)/Guillaume Vincenti**

(Cauza C-653/20 P) ⁽¹⁾

**[Recurs – Funcție publică – Funcționari – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 45
alineatul (1) – Promovare – Decizie de a nu promova un funcționar – Articolul 41
alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul de
a fi ascultat – Obligația de motivare]**

(2023/C 35/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: A. Lukošūūtė și K. Tóth, agenți, asistați de B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Guillaume Vincenti (reprezentant: H. Tettenborn, agent)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 148, 26.04.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Grondwettelijk Hof – Belgia) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering

(Cauza C-694/20) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Cooperare administrativă în domeniul fiscal – Schimb automat obligatoriu de informații cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării – Directiva 2011/16/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/822 – Articolul 8ab alineatul (5) – Validitate – Secretul profesional al avocatului – Derogare de la obligația de raportare în beneficiul avocatului intermediar supus secretului profesional – Obligația acestui avocat intermediar de a notifica oricărui alt intermediar care nu este clientul său obligațiile de raportare care îi revin – Articolele 7 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene”]

(2023/C 35/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Pârât: Vlaamse Regering

Dispozitivul

Articolul 8ab alineatul (5) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018, este lipsit de validitate în raport cu articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât aplicarea sa de către statele membre are ca efect să îi impună avocatului care acționează ca intermediar, în sensul articolului 3 punctul 21 din această directivă, cu modificările ulterioare, atunci când acesta beneficiază de o derogare de la obligația de raportare prevăzută la alineatul (1) al articolului 8ab din directiva menționată, cu modificările ulterioare, ca urmare a secretului profesional pe care trebuie să îl respecte, să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar care nu este clientul său obligațiile de raportare care îi revin în temeiul alineatului (6) al articolului 8ab menționat.

⁽¹⁾ JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulgaria) – VS/Inspektor/Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Cauza C-180/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 2, 4 și 6 – Aplicabilitatea Regulamentului 2016/679 – Noțiunea de „interes legitim” – Noțiunea de „sarcină care servește unui interes public sau care face parte din exercitarea autorității publice” – Directiva (UE) 2016/680 – Articolele 1, 3, 4, 6 și 9 – Legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal colectate în cadrul unei anchete penale – Prelucrarea ulterioară a datelor referitoare la presupusa victimă a unei infracțiuni în scopul punerii sale sub acuzare – Noțiunea de „alt scop decât cele pentru care datele au fost colectate” – Date utilizate de parchetul unui stat membru în scopul apărării sale în cadrul unei acțiuni în răspunderea statului]

(2023/C 35/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Blagoevgrad

Părțile din procedura principală

Reclamant: VS

Pârât: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Cu participarea: Teritorialno otdelenie – Petrich kam Rayonna prokuratura – Blagoevgrad

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei cadru 2008/977/JAI a Consiliului coroborat cu articolul 4 alineatul (2) și cu articolul 6 din aceasta

trebuie interpretat în sensul că

o prelucrare a datelor cu caracter personal răspunde unui alt scop decât cel pentru care aceste date au fost colectate atunci când colectarea unor astfel de date a fost efectuată în scopul depistării și investigării unei infracțiuni, în timp ce la finalul anchetei penale în cauză prelucrarea respectivă este efectuată în scopul urmăririi penale a unei persoane, iar aceasta independent de faptul că persoana respectivă era considerată victimă la momentul colectării menționate, și că o astfel de prelucrare este autorizată în temeiul articolului 4 alineatul (2) din această directivă, în măsura în care respectă condițiile prevăzute la această dispoziție.

- 2) Articolul 3 punctul 8 și articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2016/680, precum și articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

trebuie interpretate în sensul că

acest regulament este aplicabil prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de parchetul unui stat membru pentru a și exercita dreptul la apărare în cadrul unei acțiuni în răspunderea statului atunci când, pe de o parte, acesta informează instanța competentă cu privire la existența unor dosare referitoare la o persoană fizică parte la această acțiune, deschise în scopurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2016/680, și atunci când, pe de altă parte, transmite aceste dosare acestei instanțe.

- 3) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679

trebuie interpretat în sensul că

în cazul în care o acțiune în răspunderea statului se întemeiază pe nedepliniri ale obligațiilor imputate parchetului în cadrul exercitării atribuțiilor sale în materie penală, astfel de prelucrări ale datelor cu caracter personal pot fi considerate legale dacă sunt necesare îndeplinirii unei sarcini care servește unui interes public, în sensul articolului 6 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din acest regulament, de apărare a intereselor legale și patrimoniale ale statului, încredințate parchetului în cadrul acestei proceduri, în temeiul dreptului intern, cu condiția ca respectivele prelucrări ale datelor să îndeplinească toate cerințele aplicabile prevăzute de regulamentul respectiv.

(¹) JO C 206, 31.5.2021.

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich**

(Cauza C-247/21) ⁽¹⁾

**[Trimitere preliminară – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 42
litera (a) – Articolul 197 alineatul (1) litera (c) – Articolul 226 punctul (11a) – Articolul 141 – Scutire –
Operațiune triunghiulară – Desemnarea destinatarului final al unei livrări ca fiind persoană obligată la
plata TVA ului – Facturi – Mențiunea „Taxare inversă” – Caracter obligatoriu – Omiterea acestei
mențiuni pe o factură – Rectificarea retroactivă a facturii]**

(2023/C 35/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Luxury Trust Automobil GmbH

Pârâtă: Finanzamt Österreich

Dispozitivul

1) Articolul 42 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, coroborat cu articolul 197 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112, cu modificările ulterioare,

trebuie interpretat în sensul că,

în cadrul unei operațiuni triunghiulare, clientul final nu a fost desemnat în mod valabil drept persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) atunci când factura emisă de clientul intermediar nu conține mențiunea „taxare inversă” prevăzută la articolul 226 punctul (11a) din Directiva 2006/112, cu modificările ulterioare.

2) Articolul 226 punctul (11a) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45,

trebuie interpretat în sensul că

omiterea pe o factură a mențiunii „taxare inversă” impuse la această dispoziție nu poate fi rectificată ulterior prin adăugarea unei indicații care să precizeze că această factură privește o operațiune triunghiulară intracomunitară și că datoria fiscală este transferată destinatarului livrării.

⁽¹⁾ JO C 263, 5.7.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sofiyski gradski sad – Bulgaria) – Procedură penală împotriva HYA, IP, DD, ZI, SS

(Cauza C-348/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva (UE) 2016/343 – Consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale – Articolul 8 alineatul (1) – Dreptul unei persoane acuzate de a fi prezentă la proces – Articolul 47 al doilea paragraf și articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare – Audierea martorilor acuzării în lipsa persoanei acuzate și a avocatului său în faza de urmărire penală a procesului penal – Imposibilitatea de a audia martorii acuzării în faza de judecată a acestui proces – Reglementare națională care permite unei instanțe penale să își întemeieze decizia pe depoziția anterioară a martorilor respectivi]

(2023/C 35/09)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura penală principală

HYA, IP, DD, ZI, SS

Cu participarea: Spetsializirana prokuratura

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale coroborat cu articolul 47 al doilea paragraf și cu articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretat în sensul că

se opune aplicării unei reglementări naționale care permite unei instanțe naționale, atunci când nu este posibilă audierea unui martor al acuzării în cadrul fazei de judecată a unui proces penal, să își întemeieze decizia cu privire la vinovăția sau nevinovăția persoanei acuzate pe depoziția martorului respectiv obținută în cadrul unei audieri desfășurate în fața unui judecător în cadrul fazei de urmărire penală a acestui proces, însă fără participarea persoanei acuzate sau a avocatului său, cu excepția cazului în care există un motiv serios care justifică neprezentarea martorului în faza de judecată a procesului penal, depoziția acestui martor constituie temeiul unic sau determinant al condamnării persoanei acuzate și există elemente compensatorii suficiente pentru a contrabalansa dificultățile cauzate acestei persoane și avocatului său ca urmare a luării în considerare a depoziției respective.

⁽¹⁾ JO C 338, 23.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Cauza C-370/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2011/7/UE – Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale – Despăgubire pentru cheltuielile de recuperare suportate de creditor în cazul întârzierii în efectuarea plăților de către debitor – Articolul 6 – Suma fixă minimă de 40 de euro – Întârziere în efectuarea mai multor plăți ca remunerații pentru furnizări de bunuri sau prestări de servicii efectuate în executarea unui și aceluiași contract)

(2023/C 35/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DOMUS-Software-AG

Pârâtă: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale coroborat cu articolul 3 din această directivă

trebuie interpretat în sensul că

atunci când unul și același contract prevede livrări de bunuri sau prestări de servicii cu caracter periodic, fiecare trebuind să fie plătită la un termen determinat, suma fixă minimă de 40 de euro, în calitate de despăgubire pentru costurile de recuperare, este datorată creditorului pentru fiecare întârziere în efectuarea plății.

(¹) JO C 349, 30.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – P GmbH/Finanzamt Österreich

(Cauza C-378/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Armonizarea legislațiilor fiscale – Sistem comun de taxă pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 203 – Regularizarea declarației privind TVA-ul – Beneficiari ai unor servicii care nu pot invoca un drept de deducere – Lipsa riscului de pierdere a unor venituri fiscale]

(2023/C 35/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: P GmbH

Autoritate pârâtă: Finanzamt Österreich

Dispozitivul

Articolul 203 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată de Directiva (UE) 2016/1065 a Consiliului din 27 iunie 2016,

trebuie interpretat în sensul că:

o persoană impozabilă care a prestat un serviciu și care a menționat pe factura sa un quantum al taxei pe valoarea adăugată (TVA) calculat pe baza unei cote eronate nu datorează, în temeiul acestei dispoziții, partea din TVA facturată în mod eronat dacă nu există niciun risc de pierdere a unor venituri fiscale pentru motivul că beneficiarii acestui serviciu sunt exclusiv consumatori finali care nu beneficiază de un drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte.

(¹) JO C 349, 30.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Cauza C-409/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica agricolă comună (PAC) – Finanțare prin Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 – Sprijin pentru investiții – Reglementare națională care supune acordarea ajutorului condiției ca solicitantul să prezinte un certificat de înregistrare a unei crescătorii întocmit pe numele său și să demonstreze că, la data introducerii cererii sale, producția exploatației sale agricole este echivalentă cu cel puțin 8 000 de euro)

(2023/C 35/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DELID EOOD

Pârât: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Dispozitivul

1) Articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/2393 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune unei reglementări naționale care subordonează acordarea ajutorului vizat la această dispoziție condiției ca solicitantul să prezinte un certificat de înregistrare a unei crescătorii întocmit pe numele său.

2) Articolul 17 din Regulamentul nr. 1305/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2017/2393,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune unei reglementări naționale care supune acordarea ajutorului vizat la această dispoziție condiției ca solicitantul să demonstreze că, la data introducerii cererii sale, producția exploatației sale agricole este echivalentă cu cel puțin 8 000 de euro.

⁽¹⁾ C 401, 4.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Polonia) – X sp. z o.o., sp. k./Z

(Cauza C-419/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 2011/7/UE – Combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale – Articolul 2 punctul 1 – Noțiunea de „tranzacții comerciale” – Despăgubire pentru cheltuielile de recuperare suportate de creditor în cazul întârzierii în efectuarea plăților de către debitor – Articolul 6 – Suma fixă minimă de 40 de euro – Întârziere în efectuarea mai multor plăți ca remunerații pentru furnizări de bunuri sau prestări de servicii efectuate în executarea unuia și aceluiași contract)

(2023/C 35/13)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X sp. z o.o., sp. k

Pârât: Z

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 1 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale

trebuie interpretat în sensul că

noțiunea de „tranzacții comerciale” care figurează în cuprinsul său acoperă fiecare dintre furnizările de bunuri sau prestările de servicii succesive efectuate în executarea unuia și aceluiași contract.

- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2011/7 coroborat cu articolul 4 din această directivă

trebuie interpretat în sensul că

atunci când unul și același contract prevede livrări de bunuri sau prestări de servicii succesive, fiecare dintre acestea trebuind să fie plătită la un termen determinat, suma fixă minimă de 40 de euro, în calitate de despăgubire pentru cheltuielile de recuperare, este datorată creditorului pentru fiecare întârziere în efectuarea plății.

⁽¹⁾ JO C 490, 6.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-512/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 168 – Dreptul de deducere a TVA ului – Principiile neutralității fiscale, efectivității și proporționalității – Fraudă – Probă – Obligația de diligență a persoanei impozabile – Luarea în considerare a unei încălcări a obligațiilor care decurg din dispozițiile naționale și din dreptul Uniunii referitoare la siguranța lanțului alimentar – Mandat acordat de persoana impozabilă unui terț pentru a efectua operațiunile taxabile – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la un proces echitabil]

(2023/C 35/14)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Aquila Part Prod Com S.A

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

trebuie interpretată în sensul că:

- se opune, atunci când autoritatea fiscală intenționează să refuze unei persoane impozabile beneficiul dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) achitate în amonte pentru motivul că această persoană impozabilă a participat la o fraudă în materie de TVA de tip carusel, ca această autoritate fiscală să se limiteze la a stabili că operațiunea respectivă face parte dintr-o facturare în lanț circulară;
- revine autorității fiscale menționate sarcina, pe de o parte, de a caracteriza cu precizie elementele constitutive ale fraudei și de a dovedi acțiunile frauduloase și, pe de altă parte, de a dovedi că persoana impozabilă a participat în mod activ la această fraudă sau că știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica acest drept era implicată în fraudă respectivă, ceea ce nu presupune în mod necesar identificarea tuturor actorilor care au participat la fraudă, precum și a acțiunilor lor respective.

2) Directiva 2006/112

trebuie interpretată în sensul că:

- nu se opune, atunci când autoritatea fiscală evocă, pentru a refuza dreptul de deducere, o participare activă a persoanei impozabile la o fraudă în materie de taxă pe valoarea adăugată, ca această autoritate fiscală să își întemeieze refuzul, cu titlu complementar sau subsidiar, pe elemente de probă care nu dovedesc o astfel de participare, ci faptul că persoana impozabilă menționată ar fi putut ști, dând dovadă de întreaga diligență cerută, că operațiunea în cauză era implicată într-o asemenea fraudă;
- simplul fapt că membrii lanțului de livrări din care face parte această operațiune se cunoșteau nu constituie un element suficient pentru a stabili participarea persoanei impozabile la fraudă.

3) Directiva 2006/112 coroborată cu principiul proporționalității

trebuie interpretată în sensul că:

- nu se opune, atunci când există indicii care permit să se suspecteze existența unor nereguli sau a unei fraude, ca persoanei impozabile să i se impună să dea dovadă de o diligență sporită pentru a se asigura că operațiunea pe care o efectuează nu o determină să participe la o fraudă;
- cu toate acestea, nu i se poate impune să efectueze verificări complexe și aprofundate precum cele care pot fi efectuate de administrația fiscală;
- revine instanței naționale sarcina de a aprecia dacă, având în vedere toate împrejurările speței, persoana impozabilă a dat dovadă de o diligență suficientă și a luat măsurile care îi pot fi în mod rezonabil pretinse în aceste împrejurări.

4) Directiva 2006/112

trebuie interpretată în sensul că:

- se opune ca autoritatea fiscală să refuze unei persoane impozabile, pentru simplul motiv că nu a respectat obligațiile care decurg din dispozițiile naționale sau din dreptul Uniunii referitoare la siguranța lanțului alimentar, exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată (TVA);

— nerespectarea acestor obligații poate constitui totuși un element printre altele care poate fi reținut de autoritatea fiscală pentru a stabili atât existența unei fraude în materie de TVA, cât și participarea persoanei impozabile respective la această fraudă, chiar și în absența unei decizii prealabile a organului administrativ competent să constate o astfel de încălcare.

5) Dreptul la un proces echitabil, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca instanța sesizată cu calea de atac împotriva deciziei autorității fiscale să ia în considerare, ca element de probă al existenței unei fraude în materie de taxă pe valoarea adăugată sau al participării persoanei impozabile la această fraudă, o încălcare a obligațiilor menționate, dacă elementul de probă respectiv poate fi contestat și dezbătut în contradictoriu în fața sa.

6) Directiva 2006/112 și principiul neutralității fiscale

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei practici fiscale care constă, pentru a refuza unei persoane impozabile beneficiul dreptului de deducere pentru motivul că aceasta a participat la o fraudă în materie de taxă pe valoarea adăugată, în luarea în considerare a faptului că reprezentantul legal al mandatarului persoanei impozabile avusese cunoștință de faptele constitutive ale acestei fraude, independent de normele naționale aplicabile în materia mandatului și de prevederile contractului de mandat încheiat în speță.

(¹) JO C 471, 22.11.2021.

**Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Germania) – BU/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-564/21) (¹)

[„Trimitere preliminară – Drepturi fundamentale – Dreptul la o cale de atac efectivă – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Politica privind azilul – Directiva 2013/32/UE – Articolul 11 alineatul (1), articolul 23 alineatul (1) și articolul 46 alineatele (1) și (3) – Acces la informațiile depuse la dosarul solicitantului – Integralitatea dosarului – Metadate – Comunicare a acestui dosar sub forma unor fișiere electronice individuale nestructurate – Informare în scris – Copie digitalizată a deciziei care poartă o semnătură olografă – Ținere a dosarului electronic fără arhivarea unui dosar pe suport de hârtie”]

(2023/C 35/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamant: BU

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

1) Articolul 23 alineatul (1) și articolul 46 alineatele (1) și (3) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei practici administrative naționale în temeiul căreia autoritatea administrativă care a statuat cu privire la o cerere de protecție internațională comunică reprezentantului solicitantului o copie a dosarului electronic referitor la această cerere sub forma unei serii de fișiere distincte în format PDF (Portable Document Format), fără o numerotare continuă a paginilor și a căror structură poate fi vizualizată cu ajutorul unui program informatic gratuit și liber accesibil pe internet, cu condiția ca, pe de o parte, acest mod de comunicare să garanteze un acces la integralitatea informațiilor relevante pentru apărarea solicitantului depuse la acest dosar, pe baza cărora s-a luat decizia referitoare la această cerere, și, pe de altă parte, ca modul de comunicare amintit să ofere o reprezentare cât mai fidelă posibil a structurii și a cronologiei dosarului menționat, sub rezerva cazurilor în care obiective de interes general se opun divulgării anumitor informații reprezentantului solicitantului.

2) Articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2013/32

trebuie interpretat în sensul că

nu este necesar ca o decizie privind o cerere de protecție internațională să poarte semnătura agentului autorității competente care este autorul ei pentru a se considera că respectiva decizie a fost comunicată în scris, în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 11, 10.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 1 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Germania) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Cauza C-595/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare – Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 – Articolul 17 și anexa VI partea A punctul 4 – „Denumirea produsului alimentar” – „Denumirea produsului” – Mențiuni obligatorii pe eticheta produselor alimentare – Componentă sau ingredient utilizat pentru substituirea totală sau parțială a componentei sau ingredientului cu privire la care consumatorii se așteaptă să fie utilizat sau să fie prezent în mod normal într-un produs alimentar]

(2023/C 35/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LSI – Germany GmbH

Pârâtă: Freistaat Bayern

Dispozitivul

Dispozițiile coroborate ale articolului 17 alineatele (1), (4) și (5) și ale punctului 4 din partea A din anexa VI la Regulamentul nr. 1169/2011 Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei

trebuie interpretate în sensul că

expresia „denumirea produsului”, care figurează la punctul 4 din partea A din anexa VI, nu are un înțeles autonom, diferit de cel al expresiei „denumirea produsului alimentar”, în sensul articolului 17 alineatul (1) din acest regulament, astfel încât cerințele speciale în materie de etichetare prevăzute la punctul 4 din partea A din anexa VI la regulamentul amintit nu se aplică „denumirii protejate în cadrul proprietății intelectuale”, „mărcii de comerț” sau „numelui fantezist”, menționate la articolul 17 alineatul (4) din regulament.

(¹) JO C 502, 13.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Cauza C-600/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Articolul 3 alineatul (1) – Articolul 4 – Criterii de apreciere a caracterului abuziv al unei clauze – Clauză privind exigibilitatea imediată a valorii unui contract de împrumut – Scutire contractuală de punere în întârziere]

(2023/C 35/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: QE

Pârâtă: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Dispozitivul

1) Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), trebuie interpretată în sensul că criteriile pe care le stabilește pentru aprecierea caracterului abuziv al unei clauze contractuale, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, în special a dezechilibrului semnificativ dintre drepturile și obligațiile părților la contract pe care această clauză îl creează în detrimentul consumatorului, nu pot fi înțelese nici ca fiind cumulative, nici ca fiind alternative, ci trebuie să fie înțelese ca făcând parte din ansamblul circumstanțelor care însoțesc încheierea contractului în cauză, pe care instanța națională trebuie să le examineze pentru a aprecia caracterul abuziv al unei clauze contractuale în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13.

2) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 din Directiva 93/13

trebuie interpretate în sensul că

o întârziere mai mare de 30 de zile în plata unei scadente a împrumutului poate, în principiu, în raport cu durata și cu valoarea împrumutului, să constituie în sine o neexecutare suficient de gravă a contractului de împrumut, în sensul Hotărârii din 26 ianuarie 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 din Directiva 93/13

trebuie interpretate în sensul că,

sub rezerva aplicabilității articolului 4 alineatul (2) din această directivă, se opun ca părțile la un contract de împrumut să insereze în acesta o clauză care prevede, în mod expres și neechivoc, că exigibilitatea imediată a valorii acestui contract poate fi pronunțată de plin drept în cazul efectuării cu întârziere a plăților cu o scadență care depășește un anumit termen, în măsura în care această clauză nu a fost negociată individual și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract în detrimentul consumatorului.

(¹) JO C 502, 13.12.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Cauza C-625/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 93/13/CEE – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Reziliere nelegală a unui contract de către consumator – Clauză declarată abuzivă care determină dreptul comerciantului la repararea prejudiciului – Aplicarea dreptului intern cu caracter supletiv)

(2023/C 35/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: VB

Pârâtă: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii

trebuie interpretate în sensul că,

atunci când o clauză de despăgubire dintr-un contract de vânzare a fost declarată abuzivă și, prin urmare, nulă, contractul menționat putând totuși să subziste fără această clauză, se opun ca vânzătorul profesionist care a impus acea clauză să poată pretinde, în cadrul unei acțiuni în despăgubire întemeiate exclusiv pe o dispoziție cu caracter supletiv a dreptului național al obligațiilor, repararea prejudiciului său astfel cum este prevăzută de această dispoziție, care ar fi fost aplicabilă în lipsa acelei clauze.

⁽¹⁾ JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – GV/Caisse nationale d'assurance pension

(Cauza C-731/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Articolul 45 TFUE – Lucrători – Regulamentul (UE) nr. 492/2011 – Articolul 7 alineatele (1) și (2) – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Pensie de urmaș – Membri ai unui parteneriat civil – Reglementare națională care condiționează acordarea unei pensii de urmaș de înregistrarea în registrul național a unui parteneriat încheiat și înregistrat în mod valabil într-un alt stat membru]

(2023/C 35/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Recurentă: GV

Intimată: Caisse nationale d'assurance pension

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE și articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/589 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2016,

trebuie interpretate în sensul că

se opun unei reglementări a unui stat membru gazdă care prevede că acordarea, partenerului supraviețuitor al unui parteneriat valabil încheiat și înregistrat într-un alt stat membru, a unei pensii de urmaș, datorată ca urmare a exercitării în primul stat membru a unei activități profesionale de către partenerul decedat, este subordonată condiției înregistrării prealabile a parteneriatului într-un registru ținut de respectivul stat.

(¹) JO C 73, 14.2.2022.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativā rajona tiesa – Letonia) – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Cauza C-769/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Achiziții publice – Directiva 2014/24/UE – Articolul 18 alineatul (1) – Principiile egalității de tratament, transparenței și proporționalității – Decizie de retragere a unei cereri de ofertă – Oferte prezentate separat de doi ofertanți care țin de același operator economic și care constituie cele două oferte cele mai avantajoase din punct de vedere economic – Refuzul ofertantului câștigător de a semna contractul – Decizia autorității contractante de a refuza oferta ofertantului următor, de a pune capăt procedurii și de a lansa o nouă cerere de ofertă]

(2023/C 35/20)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administrativā rajona tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AAS „BTA Baltic Insurance Company”

Pârâți: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Dispozitivul

Principiul proporționalității, în sensul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE,

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale care impune autorității contractante să pună capăt unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice atunci când, în cazul retragerii ofertantului selectat inițial pentru depunerea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, ofertantul care a depus următoarea ofertă din punct de vedere economic constituie împreună cu acesta din urmă același operator economic.

(¹) JO C 84, 21.2.2022.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 8 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de
Rechtbank Amsterdam – Țările de Jos) – Executarea unui mandat european de arestare emis
împotriva lui CJ**

(Cauza C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Articolul 6 alineatul (2) – Stabilirea autorităților judiciare competente – Decizie de amânare a predării adoptată de un organ care nu are calitatea de autoritate judiciară de executare – Articolul 23 – Expirarea termenelor prevăzute pentru predare – Consecințe – Articolul 12 și articolul 24 alineatul (1) – Menținerea în detenție a persoanei căutate în scopul unei urmăriri penale în statul membru de executare – Articolele 6, 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Dreptul persoanei urmărite penal de a fi prezentă în persoană la procesul său]

(2023/C 35/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din procedura principală

Apelant: CJ

Dispozitivul

- 1) Articolul 24 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009,

trebuie interpretat în sensul că

decizia de a amâna predarea prevăzută de această dispoziție constituie o decizie cu privire la executarea unui mandat european de arestare care, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din această decizie-cadru, trebuie să fie luată de autoritatea judiciară de executare. În cazul în care o astfel de decizie nu a fost adoptată de această autoritate, iar termenele prevăzute la articolul 23 alineatele (2)-(4) din decizia-cadru menționată au expirat, persoana care face obiectul unui mandat european de arestare trebuie să fie pusă în libertate, conform articolului 23 alineatul (5) din aceeași decizie-cadru.

- 2) Articolul 12 și articolul 24 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, coroborate cu articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun ca o persoană care face obiectul unui mandat european de arestare, a cărei predare către autoritățile statului membru emitent a fost amânată în scopul urmăririi penale începute împotriva sa în statul membru de executare, să fie menținută în detenție în acest din urmă stat, pe baza mandatului european de arestare, pe timpul desfășurării urmăririi penale în cauză.

- 3) Articolul 24 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, coroborat cu articolul 47 al doilea și al treilea paragraf și cu articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune ca predarea unei persoane care face obiectul unui mandat european de arestare să fie amânată, în scopul urmăririi penale începute împotriva sa în statul membru de executare, pentru simplul motiv că ea nu a renunțat la dreptul său de a fi prezentă în persoană în fața instanțelor sesizate în cadrul acestor proceduri.

⁽¹⁾ JO C 368, 26.9.2022.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Cauza C-597/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolele 53 și 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Articolul 267 TFUE – Conținutul obligației instanțelor naționale de ultim grad de a formula o trimitere – Excepții de la această obligație – Criterii – Situații în care interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile – Condiție pentru instanța națională de ultim grad de a fi convinsă că aceeași evidență s-ar impune și celorlalte instanțe de ultim grad ale statelor membre și ale Curții)

(2023/C 35/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamant: Centro Petroli Roma Srl

Pârâtă: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Dispozitivul

Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern se poate abține să adreseze Curții o întrebare privind interpretarea dreptului Uniunii și o poate soluționa pe propria sa răspundere atunci când interpretarea corectă a dreptului Uniunii se impune cu o asemenea evidență încât nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile. Existența unei asemenea eventualități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului Uniunii, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea sa și de riscul unor divergențe de jurisprudență în cadrul Uniunii Europene.

Această instanță națională nu are obligația de a dovedi în mod detaliat că celelalte instanțe de ultim grad ale statelor membre și Curtea ar efectua aceeași interpretare, însă trebuie să fi dobândit, în urma unei aprecieri care ține seama de aceste elemente, convingerea că aceeași evidență s-ar impune și celorlalte instanțe naționale și Curții.

⁽¹⁾ Data depunerii: 27.9.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 18 noiembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, Polonia) – TD, SD/mBank S.A.

(Cauza C-138/22) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Credit ipotecar indexat într-o deviză străină – Clauze abuzive – Nulitatea contractului din cauza includerii de clauze abuzive sau de clauze contrare legii – Alegerile consumatorului – Interpretarea dreptului național – Necompetență vădită]

(2023/C 35/23)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TD, SD

Pârâtă: mBank S.A.

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit necompetentă să răspundă la întrebarea preliminară adresată de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Tribunalul Districtual din Varșovia – centru, Polonia), prin decizia din 18 ianuarie 2022.

(¹) Data depunerii: 25.2.2022.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 2 decembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Specializat Cluj – România) – NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA (Cauza C-229/22) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) – Compensare și asistență a pasagerilor – Anulare a unui zbor – Dreptul la compensație în cazul unei oferte de redirecționare – Condiții – Divergență între diferitele versiuni lingvistice ale unei dispoziții a dreptului Uniunii – Redirecționare care permite pasagerilor să plece cel mai devreme cu o oră înainte de ora de plecare prevăzută]

(2023/C 35/24)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Cluj

Părțile din procedura principală

Reclamant: NC

Pârâtă: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91

trebuie interpretat în sensul că

în cazul anulării unui zbor, pasagerii în cauză trebuie să primească o compensație din partea operatorului efectiv de transport aerian, în conformitate cu articolul 7 din regulamentul respectiv, cu excepția cazului în care sunt informați despre această anulare cu mai puțin de șapte zile înainte de ora de plecare prevăzută și operatorul de transport aerian menționat le oferă o redirecționare care să le permită să plece cel mai devreme cu o oră înainte de ora de plecare prevăzută și să ajungă la destinația finală la mai puțin de două ore după ora de sosire prevăzută.

(¹) 29.03.2022.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 iunie 2022 – GC și alții/Croce Rossa Italiana și alții

(Cauza C-389/22)

(2023/C 35/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: GC și alții

Intimați: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a reține o derogare de la obligația instanței de ultim grad de jurisdicție de a adresa o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE [...], „[convingerea] că acest aspect se impune într-un mod la fel de evident și instanțelor naționale ale celorlalte state membre și Curții de Justiție” [în sensul Hotărârii din 6 octombrie 1982, Cilfit și alții (238/81)] [...] trebuie conturată în sens subiectiv, motivându-se în acest sens că interpretarea dată de instanța sesizată este aceeași cu cea susceptibilă să fie dată de instanțele celorlalte state membre și de Curtea de Justiție în cazul în care ar fi sesizate cu o problemă identică?
- 2) [...] Pentru a evita *probatio diabolica* și pentru a permite să intervină efectiv împrejurările care permit derogarea de la obligația de a adresa o cerere de decizie preliminară, stabilite de Curte, este suficient să se stabilească faptul că întrebarea preliminară (privind interpretarea și aplicarea corectă în speță a dispoziției relevante a Uniunii) adresată în cadrul procedurii naționale este vădit nefondată, excluzând existența unor îndoieli rezonabile în această privință, ținând seama, dintr-un punct de vedere pur obiectiv, fără o examinare a atitudinii concrete în materie de interpretare care ar putea fi adoptată de diferite instanțe, de terminologia și de semnificația proprii dreptului [Uniunii] care pot fi atribuite termenilor ce compun dispoziția în cauză, de contextul normativ european în care se încadrează aceasta și de obiectivele de protecție care stau la baza prevederii ei, luând în considerare stadiul de evoluție a dreptului Uniunii la momentul aplicării dispoziției relevante în cadrul procedurii naționale.
- 3) Pentru a garanta independența judecătorilor și durata rezonabilă a procedurilor ca valori constituționale și europene, articolul 267 TFUE poate fi interpretat în sensul că exclude posibilitatea ca judecătorul unei instanțe supreme naționale, care a examinat și a respins solicitarea de formulare a unei cereri de decizie preliminară privind interpretarea dreptului Uniunii, să facă, în mod automat sau la aprecierea exclusivă a părții care a introdus acțiunea, obiectul unor proceduri pentru atragerea răspunderii civile și disciplinare?
- 4) Articolele 1626, 1653, 1668 și 1669 din Decretul legislativ nr. 66 din 15 martie 2010, care prevăd existența unor raporturi de serviciu cu o autoritate publică cu termene care pot fi prelungite de mai multe ori și care pot fi reînnoite timp de mai multe decenii fără întrerupere, sunt compatibile cu Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ și cu principiul protecției încrederii legitime?
- 5) Articolele 5 și 6 din Decretul legislativ nr. 178/2012 sunt compatibile cu Directiva 1999/70/CE și cu principiul nediscriminării, în măsura în care prevăd o diferență de tratament între personalul aceluiași corp care se află într-un raport de muncă continuu (și anume, personalul cu contract pe durată nedeterminată) și personalul temporar (cu contract pe durată determinată), în lipsa unor dispoziții legislative care să garanteze lucrătorilor cu titlu temporar posibilitatea de păstrare a raportului de muncă în urma reorganizării organismului din care fac parte?

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Recurs introdus la 14 septembrie 2022 de Gugler France împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 13 iulie 2022 în cauza T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Cauza C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gugler France (reprezentant: S. Guerlain, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Alexander Gugler

Prin Ordonanța din 5 decembrie 2022, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis să nu admită în principiu recursul și a dispus ca Gugler France să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 29 septembrie 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers și alții/ Premier ministre/ Eerste Minister

(Cauza C-623/22)

(2023/C 35/27)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamante: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies și alții, Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables și alții

Pârât: Premier ministre/ Eerste Minister

Întrebări preliminare

- 1) Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării ⁽¹⁾ încalcă articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, mai precis, principiul egalității și nediscriminării pe care aceste modalități le garantează, în măsura în care Directiva 2018/822 nu limitează obligația de raportare a modalităților transfrontaliere care fac obiectul raportării la impozitul pe profit, ci o face aplicabilă tuturor impozitelor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE ⁽²⁾, ceea ce include în dreptul belgian nu numai impozitul pe profit, ci și impozitele directe, altele decât impozitul pe profit și impozitele indirecte, precum taxele de înregistrare?
- 2) Directiva 2018/822 încalcă principiul legalității în materie penală garantat prin articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 7 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, încalcă principiul general al securității juridice și dreptul la respectarea vieții private garantat prin articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, în măsura în care noțiunile de „modalitate” (și, prin urmare, cele de „modalitate transfrontalieră”, de „modalitate

comercializabilă” și de „modalitate ad-hoc”), de „intermediar”, de „participant”, de „întreprindere asociată”, calificativul „transfrontalier”, diferitele „semne distinctive” și „testul beneficiului principal”, pe care Directiva 2018/822 le utilizează pentru a determina domeniul de aplicare și conținutul obligației de raportare a modalităților transfrontaliere care fac obiectul raportării, nu ar fi suficient de clare și de precise?

- 3) Directiva 2018/822, în special în măsura în care introduce articolul 8ab alineatele (1) și (7) din Directiva 2011/16, încalcă principiul legalității în materie penală garantat prin articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 7 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și încalcă dreptul la respectarea vieții private garantat prin articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care momentul de la care începe să curgă termenul de 30 de zile în care intermediarul sau contribuabilul relevant trebuie să îndeplinească obligația de raportare a unei modalități transfrontaliere care face obiectul raportării nu ar fi stabilit într-un mod suficient de clar și de precis?
- 4) Articolul 1 punctul 2 din Directiva 2018/822 încalcă dreptul la respectarea vieții private garantat prin articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în măsura în care noul articol 8ab alineatul (5), pe care l-a introdus în Directiva 2011/16, prevede că dacă un stat membru ia măsurile necesare pentru a da intermediarilor dreptul la o derogare de la depunerea informațiilor cu privire la o modalitate transfrontalieră care face obiectul raportării în cazul în care obligația de raportare ar încălca privilegiul profesional legal în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv, acest stat membru este obligat să impună intermediarilor să notifice fără întârziere oricărui alt intermediar sau, dacă nu există un alt intermediar, contribuabilului relevant obligațiile de raportare care îi revin, în măsura în care această obligație are drept consecință faptul că un intermediar care este supus secretului profesional sancționat penal în temeiul dreptului statului membru respectiv devine obligat să comunice altui intermediar, care nu este clientul său, informații pe care le obține în exercitarea profesiei sale?
- 5) Directiva 2018/822 încalcă dreptul la respectarea vieții private garantat prin articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, în măsura în care obligația de raportare a modalităților transfrontaliere care fac obiectul raportării ar determina o ingerință în dreptul la respectarea vieții private a intermediarilor și a contribuabililor relevanți care nu ar fi justificată în mod rezonabil și proporțională în raport cu obiectivele urmărite și nu ar fi pertinentă în raport cu obiectivul de asigurare a bunei funcționări a pieței interne?

⁽¹⁾ JO 2018, L 139, p. 1.

⁽²⁾ JO 2011, L 64, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie
2022 – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Cauza C-639/22)

(2023/C 35/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: X

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Întrebarea preliminară

Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:

- dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
- care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
- în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Cauza C-640/22)

(2023/C 35/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fiscale Eenheid Achmea BV

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA (¹) trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:
- dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
  - care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
  - în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?
  - faptul că fondul de pensii nu mai are acumulare activă de drepturi de pensie de la 1 ianuarie 2018 și că, din cauza gradului de acoperire strategică redus, este obligat să efectueze un transfer colectiv de active către un asigurător sau către un alt fond de pensii?

- 2) Principiul neutralității fiscale implică faptul că, pentru aplicarea articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA în cazul fondurilor care nu sunt OPCVM⁽²⁾, nu trebuie să se evalueze numai dacă acestea sunt comparabile cu un OPCVM, ci și dacă, din punctul de vedere al consumatorului mediu, ele sunt comparabile cu alte fonduri care nu sunt OPCVM, dar care sunt considerate de statul membru fonduri comune de plasament?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

(²) Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Cauza C-641/22)

(2023/C 35/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Y

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Întrebarea preliminară

Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA (¹) trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:

- dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
- care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
- în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?
- că, pentru perioada 2014-2020, angajatorul a constituit o garanție de până la 250 000 000 de euro pentru realizarea acumulării vizate a drepturilor de pensie?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Cauza C-642/22)

(2023/C 35/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Întrebarea preliminară

Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:

- dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
- care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
- în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Cauza C-643/22)

(2023/C 35/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting BPL Pensioen

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Întrebarea preliminară

Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:

- dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
- care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
- în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Gelderland (Țările de Jos) la 12 octombrie 2022 – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Cauza C-644/22)

(2023/C 35/33)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Gelderland

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Pârât: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că participanții la un fond de pensii precum cel în discuție în litigiul principal pot fi considerați expuși riscului de investiție, iar aceasta înseamnă că fondul de pensii constituie un „fond comun de plasament” în sensul acestei dispoziții? Este relevant în această privință:
  - dacă participanții sunt expuși unui risc de investiție individual sau este suficient că participanții, în mod colectiv și nimeni altcineva, suportă rezultatele plasamentelor?
  - care este nivelul riscului colectiv sau al celui individual?
  - în ce măsură valoarea pensiei depinde și de alți factori, precum numărul anilor de acumulare a pensiei, nivelul salariului și rata de actualizare?
- 2) Principiul neutralității fiscale implică faptul că, pentru aplicarea articolului 135 alineatul (1) litera (g) din Directiva TVA în cazul fondurilor care nu sunt OPCVM ⁽²⁾, nu trebuie să se evalueze numai dacă acestea sunt comparabile cu un OPCVM, ci și dacă, din punctul de vedere al consumatorului mediu, ele sunt comparabile cu alte fonduri care nu sunt OPCVM, dar care sunt considerate de statul membru fonduri comune de plasament?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

⁽²⁾ Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Mons (Belgia) la 17 octombrie 2022 – Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ

(Cauza C-650/22)

(2023/C 35/34)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Mons

Părțile din procedura principală

Apelantă: Fédération internationale de football association (FIFA)

Intimat: BZ

Întrebarea preliminară

Articolele 45 și 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că interzic:

- principiul solidarității jucătorului și a clubului care dorește să îl angajeze la plata indemnizației datorate clubului cu care contractul a fost reziliat fără motiv întemeiat, astfel cum este prevăzut la articolul 17.2 din RSTJ [Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor] al FIFA în combinație cu sancțiunile sportive prevăzute la articolul 17.4 din același regulament și cu sancțiunile financiare prevăzute la articolul 17.1;
- posibilitatea federației de care aparține fostul club al jucătorului de a nu elibera certificatul internațional de transfer, necesar pentru angajarea jucătorului de către un nou club, dacă există un litigiu între acest fost club și jucător (articolul 9.1 din RSTJ) al FIFA și articolul 8.2.7 din anexa 3 la RSTJ menționat).

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belgia) la 19 octombrie 2022 – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV

(Cauza C-654/22)

(2023/C 35/35)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Părțile din procedura principală

Reclamant: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Pârâtă: Triferto Belgium NV

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 6 alineatul (1) și articolul 3 punctele 10 și 11 din Regulamentul REACH ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că obligația de înregistrare îi revine persoanei care comandă sau cumpără substanța de la un producător din afara Uniunii, chiar dacă toate măsurile privind introducerea fizică în teritoriul vamal al Uniunii au fost luate efectiv de către o parte terță, care confirmă în mod explicit că este responsabilă pentru acest lucru?

Pentru a răspunde la întrebarea menționată este relevant dacă s-a comandat sau s-a cumpărat o cantitate ce reprezintă numai o parte (însă mai mult de 1 tonă) dintr-o încărcătură mai mare din aceeași substanță, de la același producător din afara Uniunii, care este introdusă de această terță parte pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi depozitată într-un antrepozit vamal?

- 2) Articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul REACH trebuie interpretat în sensul că și o substanță care este depozitată într-un antrepozit vamal (prin plasarea sub regimul J – codul 71 00 în rubrica 37 din documentul unic) rămâne în afara domeniului de aplicare al Regulamentului REACH până când este retrasă într-o etapă ulterioară și este plasată sub un alt regim vamal (de exemplu, este pusă în libera circulație)?

În caz afirmativ, articolul 6 alineatul (1), și articolul 3 punctele 10 și 11 din Regulamentul REACH trebuie interpretate în sensul că obligația înregistrării îi revine, în această circumstanță, persoanei care a cumpărat substanța direct din afara Uniunii și a cărei livrare o solicită (fără ca aceasta să fi introdus anterior substanța, fizic, pe teritoriul vamal al Uniunii), chiar dacă substanța a fost deja înregistrată de întreprinderea terță care a introdus anterior substanța, fizic, pe teritoriul vamal al Uniunii?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 19 octombrie 2022

(Cauza C-658/22)

(2023/C 35/36)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta) și cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) trebuie interpretate în sensul că nu este o instanță independentă, imparțială, constituită în prealabil prin lege și care asigură o protecție jurisdicțională efectivă justițiabililor în domeniile reglementate de dreptul Uniunii Europene instanța de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru (Sąd Najwyższy [Curtea Supremă]) în compunerea completului căreia sunt incluse persoane numite în funcția de judecător cu încălcarea normelor fundamentale de drept ale statului membru respectiv referitoare la numirea judecătorilor Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], încălcare constând în:
  - a) publicarea de către președintele Republicii Polone a posturilor vacante de judecător la Sąd Najwyższy [Curtea Supremă] fără contrasemnătura prealabilă a președintelui Consiliului de Miniștri;
  - b) desfășurarea procedurii prealabile numirii cu nerespectarea principiilor transparenței și integrității, de către un organism național (Krajowa Rada Sądownictwa [Consiliul Național al Magistraturii]) care, prin împrejurările constituirii sale în ceea ce privește numirea judecătorilor din cadrul său și prin modul în care funcționează, nu îndeplinește cerințele aferente unui organ constituțional care să garanteze independența sistemului judiciar și independența judecătorilor;
  - c) emiterea de către președintele Republicii Polone a actelor de numire în funcția de judecător la Sąd Najwyższy [Curtea Supremă], deși în prealabil rezoluția Krajowa Rada Sądownictwa [Consiliul Național al Magistraturii] cuprinzând propunerea de numire în funcția de judecător fusese atacată la instanța națională competentă (Naczelny Sąd Administracyjny [Curtea Administrativă Supremă]), această instanță suspendase punerea în aplicare a rezoluției respective în conformitate cu dreptul național și era încă pendinte procedura în fața instanței menționate, în urma căreia Naczelny Sąd Administracyjny [Curtea Administrativă Supremă] a anulat definitiv rezoluția atacată a Krajowa Rada Sądownictwa [Consiliul Național al Magistraturii] pe motiv de nelegalitate, înlăturând-o definitiv din ordinea juridică, lipsind astfel actul de numire în funcția de judecător al Sąd Najwyższy [Curtea Supremă] de temeiul prevăzut la articolul 179 din Constituția Republicii Polone sub forma unei propuneri a Krajowa Rada Sądownictwa [Consiliul Național al Magistraturii] de numire în funcția de judecător?

- 2) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din cartă și cu articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unor dispoziții de drept național precum articolul 29 alineatele 2 și 3, articolul 26 alineatul 3 și articolul 72 alineatele 1-3 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat: Dz.U. din 2021, poziția 154) în măsura în care acestea interzic, sub sancțiunea disciplinară a revocării din funcție, constatarea sau aprecierea de către Sąd Najwyższy [Curtea Supremă] a legalității numirii unui judecător sau a competenței de a exercita funcții jurisdicționale care decurge din aceasta, precum și examinarea pe fond a cererilor de recuzare a unui judecător pentru aceste motive, presupunând că această interdicție ar trebui justificată prin respectarea de către Uniune a identității constituționale a statelor membre?
- 3) Articolul 2 și articolul 4 alineatele (2) și (3) coroborate cu articolul 19 TUE și cu articolul 267 TFUE trebuie interpretate în sensul că o decizie a instanței de contencios constituțional a unui stat membru (Trybunał Konstytucyjny [Curtea Constituțională]) care declară neconstituționalitatea unei hotărâri a unei instanțe naționale de ultim grad de jurisdicție (Sąd Najwyższy [Curtea Supremă]) nu poate constitui un obstacol în calea aprecierii independenței și autonomiei acestei instanțe și a examinării aspectului dacă instanța menționată a fost constituită prin lege în sensul dreptului Uniunii Europene, având în vedere, în plus, împrejurarea că hotărârea Sąd Najwyższy [Curtea Supremă] avea drept scop punerea în aplicare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, [că] dispozițiile Constituției Republicii Polone și ale legilor aplicabile (dispoziții de drept național) nu conferă instanței de contencios constituțional (Trybunał Konstytucyjny [Curtea Constituțională]) competența de a controla hotărârile judecătorești, inclusiv deciziile de soluționare a divergențelor în interpretarea legii pronunțate în temeiul articolului 83 din Legea din 8 decembrie 2017 privind Curtea Supremă (text consolidat: Dz.U. din 2021, poziția 154), și că, mai mult, ca urmare a modului său actual de constituire, Trybunał Konstytucyjny [Curtea Constituțională] nu este o instanță instituită de lege în sensul articolului 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Dz.U. din 1993, nr. 61, poziția 284, cu modificările ulterioare)?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 24 octombrie 2022 –
Procedură penală împotriva M.N.**

(Cauza C-670/22)

(2023/C 35/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

M.N.

Întrebările preliminare

- 1) Cu privire la interpretarea noțiunii de „autoritate emitentă” în sensul articolului 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 2 litera (c) din Directiva 2014/41/UE (!)
- a) În cazul în care, în temeiul dreptului statului emitent (în speță, Germania), într-o cauză internă similară ar fi trebuit ca strângerea probelor pe care se întemeiază acțiunea penală să fie dispusă de judecător, este necesar ca un ordin european de anchetă (denumit în continuare „OEA”) care vizează obținerea de probe aflate deja în statul executant (în speță, Franța) să fie emis de un judecător?
- b) Cu titlu subsidiar, acest lucru este valabil cel puțin atunci când statul executant a pus în aplicare măsura pe care se întemeiază acțiunea penală pe teritoriul statului emitent, cu scopul de a pune ulterior datele colectate la dispoziția organelor care desfășoară investigația din statul emitent și care sunt interesate de date în scopul urmăririi penale?

- c) Un OEA care vizează obținerea de probe trebuie să fie emis de un judecător (sau de un organism independent, care nu se ocupă de investigații penale) în toate cazurile în care măsura privește o atingere gravă adusă drepturilor fundamentale de rang superior?
- 2) Cu privire la interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/41
- a) Articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/41 se opune unui OEA care vizează transmiterea datelor dintr-o interceptare a telecomunicațiilor, în special a datelor de trafic și de localizare, precum și a înregistrărilor conținutului comunicațiilor, deja disponibile în statul executant (Franța), în cazul în care interceptarea efectuată de statul executant s-a extins asupra tuturor abonaților unui serviciu de comunicații, prin OEA se solicită transmiterea datelor tuturor conexiunilor utilizate pe teritoriul statului emitent și nu au existat indicii concrete privind săvârșirea unor infracțiuni grave de către acești utilizatori individuali nici la momentul dispunerii și executării măsurii de interceptare, nici la momentul emiterii OEA?
- b) Articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/41 se opune unui astfel de OEA în cazul în care integritatea datelor colectate prin măsura de interceptare nu poate fi verificată de autoritățile din statul executant din cauza confidențialității totale?
- 3) Cu privire la interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2014/41
- a) Articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2014/41 se opune unui OEA care vizează transmiterea datelor dintr-o interceptare a telecomunicațiilor, deja disponibile în statul executant (Franța), atunci când măsura de interceptare a statului executant pe care se întemeiază colectarea datelor ar fi fost inadmisibilă în temeiul dreptului statului emitent (Germania), într-o cauză internă similară?
- b) În subsidiar, acest lucru este în orice caz valabil atunci când statul executant a efectuat interceptarea pe teritoriul statului emitent și în interesul acestuia?
- 4) Cu privire la interpretarea articolului 31 alineatele (1) și (3) din Directiva 2014/41
- a) O măsură asociată cu infiltrarea de dispozitive terminale în vederea colectării datelor de trafic, de localizare și de comunicații ale unui serviciu de comunicații bazat pe internet constituie o interceptare a telecomunicațiilor în sensul articolului 31 din Directiva 2014/41?
- b) Notificarea în sensul articolului 31 alineatul (1) din Directiva 2014/41 trebuie să fie adresată întotdeauna unui judecător sau acest lucru se aplică cel puțin în cazul în care, în temeiul dreptului statului notificat (Germania) într-o cauză internă similară, măsura planificată de statul de interceptare (Franța) ar putea fi dispusă doar de un judecător?
- c) În măsura în care articolul 31 din Directiva 2014/41 urmărește de asemenea protecția individuală a utilizatorilor de telecomunicații vizați, acest scop se extinde și la utilizarea datelor în vederea urmăririi penale în statul notificat (Germania) și, în caz afirmativ, acest scop este echivalent cu scopul suplimentar de a proteja suveranitatea statului membru notificat?
- 5) Consecințele juridice ale unei obțineri de probe neconforme cu dreptul Uniunii
- a) În cazul unei obțineri de probe prin intermediul unui OEA neconform cu dreptul Uniunii, din principiul efectivității, prevăzut de dreptul Uniunii, poate să rezulte în mod direct o interdicție de utilizare a probelor?
- b) În cazul probelor obținute prin intermediul unui OEA neconform cu dreptul Uniunii, principiul echivalenței, prevăzut de dreptul Uniunii, poate conduce la o interdicție a utilizării probelor în cazul în care măsura care stă la baza obținerii probelor în statul executant nu ar fi trebuit să fie dispusă într-o cauză internă similară în statul emitent, iar probele obținute prin intermediul unei astfel de măsuri interne nelegale nu ar putea fi utilizate în temeiul dreptului statului emitent?

- c) Constituie o încălcare a dreptului Uniunii, în special a principiului efectivității, împrejurarea că, în cadrul unei puneri în balanță a intereselor, utilizarea, în cadrul unei proceduri penale, a unor probe a căror obținere era contrară dreptului Uniunii tocmai pentru că nu existau suspiciuni privind comiterea unei infracțiuni este justificată prin gravitatea faptelor care au devenit cunoscute pentru prima dată din analiza probelor?
- d) Cu titlu subsidiar, rezultă din dreptul Uniunii, în special din principiul efectivității, că, în cadrul unei proceduri penale naționale, de asemenea în cazul unor infracțiuni grave, încălcările dreptului Uniunii cu ocazia obținerii probelor nu pot rămâne complet lipsite de consecințe și, prin urmare, trebuie să fie luate în considerare, în favoarea acuzatului, cel puțin la nivelul evaluării probelor sau al stabilirii cuantumului pedepsei?

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO 2014, L 130, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach (Polonia)
la 2 noiembrie 2022 – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe A./P. S.A.**

(Cauza C-677/22)

(2023/C 35/38)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe A.

Pârâtă: P. S.A.

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (5) din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale (reformare) (¹) trebuie interpretat în sensul că prevederea expresă de către întreprinderi a unui termen de plată mai mare de 60 de zile se poate aplica numai în cazul contractelor ale căror clauze nu sunt stabilite unilateral de una dintre părțile contractante?

(¹) JO 2011, L 48, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie
(Polonia) la 3 noiembrie 2022 – Profi Credit Polska S.A./G.N.**

(Cauza C-678/22)

(2023/C 35/39)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profi Credit Polska S.A.

Pârâtă: G.N.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (2) litera (f) coroborat cu articolul 3 litera (j) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului în contextul principiului efectivității dreptului Uniunii și al scopului acestei directive, precum și în lumina articolului 3 alineatele (1) și (2) coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune practicii de a include în contractele de credit de consum, al căror conținut nu este rezultatul unui acord individual între profesionist (creditor) și consumator (împrumutat), clauze care prevăd calcularea dobânzii nu numai pentru cuantumul împrumutului plătit consumatorului, ci și pentru costurile fără dobândă ale creditului (respectiv comisioanele sau alte taxe care nu sunt o componentă a cuantumului creditului plătit consumatorului, dar care intră în componența sumei totale plătibile de către consumator în executarea obligației sale în temeiul contractului de credit de consum)?
- 2) Articolul 10 alineatul (2) literele (f) și (g) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66), în contextul principiului efectivității dreptului Uniunii și al scopului acestei directive, precum și în lumina articolului 5 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29) trebuie interpretat în sensul că se opune practicii de a include în contractele de credit de consum, al căror conținut nu este rezultatul unui acord individual între profesionist (creditor) și consumator (împrumutat), clauze care indică doar rata dobânzii aferente creditului și valoarea totală a dobânzii capitalizate, exprimată în cifre, pe care consumatorul este obligat să le plătească în executarea obligației sale în temeiul contractului, fără a informa, totodată, în mod clar, consumatorul că baza de calcul a dobânzii capitalizate (exprimată în cifre) este o altă sumă decât cuantumul creditului plătit efectiv consumatorului și, în special, că aceasta reprezintă suma dintre cuantumul plătit efectiv consumatorului și costurile fără dobândă ale creditului (respectiv comisioanele sau alte taxe care nu sunt o componentă a cuantumului creditului plătit consumatorului, dar care intră în componența sumei totale plătibile de către consumator în executarea obligației sale în temeiul contractului de credit de consum)?

⁽¹⁾ JO 2008, L 133, p. 66.

⁽²⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Upravni sud u Zagrebu (Croatia) la 2 noiembrie 2022 –
LM/Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak**

(Cauza C-682/22)

(2023/C 35/40)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Upravni sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LM

Pârât: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Întrebarea preliminară

Articolul 26 alineatul (2) litera (c) din Acordul-cadru dintre Guvernul Republicii Albania și Comisia Comunităților Europene privind normele de cooperare referitoare la asistența financiară comunitară acordată Republicii Albania în cadrul punerii în aplicare a asistenței acordate prin Instrumentul de asistență pentru preaderare, semnat la 18 octombrie 2007, trebuie interpretat în sensul că exclude dreptul unui stat membru, în speță Republica Croația, de a supune impozitului pe venit remunerația plătită în anul 2016

unui resortisant al său, angajat ca expert pe termen lung, pentru sarcini efectuate pe teritoriul Albaniei în cadrul unui proiect ai cărui beneficiari sunt instituții de stat ale Republicii Albania și care este finanțat de Uniunea Europeană în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare IPA 2013?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la
4 noiembrie 2022 – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari și
alții/Presidenza del Consiglio dei ministri și alții**

(Cauza C-683/22)

(2023/C 35/41)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Pârâți: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea reglementării naționale în sensul că autoritatea contractantă poate desfășura o procedură de modificare a părților și a obiectului unei concesiuni de autostrăzi în curs de valabilitate sau de renegociere a acesteia, fără a examina și fără a se exprima cu privire la obligația de a iniția o procedură de achiziții publice, este sau nu contrară dreptului [Uniunii]?
- 2) Interpretarea reglementării naționale în sensul că autoritatea contractantă poate desfășura o procedură de modificare a părților și a obiectului unei concesiuni de autostrăzi în curs de valabilitate sau de renegociere a acesteia, fără a evalua fiabilitatea unui concesionar care a săvârșit o încălcare gravă a obligațiilor, este sau nu contrară dreptului [Uniunii]?
- 3) În cazul constatării unei încălcări a principiului atribuirii prin procedură de achiziții publice și/sau al constatării nefiabilității titularului unei concesiuni de autostrăzi, reglementarea [Uniunii] impune obligația de a rezilia raportul în cauză?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Oristano (Italia) la 9 noiembrie 2022 –
S. G./Unione di Comuni Alta Marmilla**

(Cauza C-689/22)

(2023/C 35/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Oristano

Părțile din procedura principală

Reclamant: S. G.

Pârâtă: Unione di Comuni Alta Marmilla

Întrebarea preliminară

Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾, avute în vedere chiar și separat, trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții sau practici naționale, justificate de respectarea unor constrângeri în materie de finanțe publice, potrivit cărora, la încetarea raportului de muncă, personalului din administrația publică, inclusiv personalului de conducere, nu îi pot fi acordate în niciun caz prestații pecuniare pentru compensarea concediului anual cuvenit, dar neefectuat?

(¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polonia)
la 10 noiembrie 2022 – I. sp. z o.o./M. W.**

(Cauza C-693/22)

(2023/C 35/43)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: I. sp. z o.o.

Pârât: M.W.

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) literele (a), (c) și (e) și cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept intern care permite, în cadrul procedurilor de executare silită, vânzarea unei baze de date, în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date ⁽²⁾, care cuprinde date cu caracter personal, în cazul în care persoanele vizate nu au consimțit la o astfel de vânzare?

(¹) JO 2016, L 119, p.1.

(²) JO 1996, L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Městský soud v Praze (Republica Cehă) la 10 noiembrie
2022 – Fondec a.s./Česká národní banka**

(Cauza C-695/22)

(2023/C 35/44)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Městský soud v Praze

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fondec a.s.

Pârâtă: Česká národní banka

Întrebările preliminare

- 1) O persoană care, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE ⁽¹⁾, este exonerată de la aplicarea acestei directive și care, în temeiul articolului 3 alineatul (3) din această directivă, nu beneficiază de libertatea de a presta servicii în sensul articolului 34 din aceasta, beneficiază de libertatea de a presta servicii prevăzută la articolul 56 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene în cazul în care nu furnizează ea însăși servicii de investiții în temeiul pașaportului unic european unui client stabilit într-un alt stat membru, dar este destinatarul unui serviciu de investiții din partea unei entități străine care beneficiază de pașaportul unic european sau este implicată în alt mod în furnizarea acestui serviciu clientului final (intermediar)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, dreptul Uniunii, în special articolul 56 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene se opune reglementărilor care interzic unui intermediar de investiții să transmită ordine ale clienților către un agent de tranzacționare a valorilor mobiliare străin?

⁽¹⁾ JO 2014, L 173, p. 349.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Varna (Bulgaria) la 14 noiembrie 2022 –
Procedură penală privind pe TP și OF**

(Cauza C-698/22)

(2023/C 35/45)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Apelativen sad Varna

Părțile din procedura principală

TP și OF

Întrebările preliminare

- I. Substanțe care nu figurează în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 111/2005 ⁽¹⁾ [al Consiliului] din 22 decembrie 2004, dar care sunt identificate ca fiind substanțe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope, fac obiectul unei infracțiuni de contrabandă calificată, în sensul articolului 242 alineatul (3) din NK (ca material), chiar dacă nici dreptul național, nici dreptul aplicabil al Uniunii nu prevăd regimuri speciale de import pentru astfel de substanțe? Articolul 242 alineatul (3) din NK este o dispoziție cu caracter general și face trimitere la alte dispoziții speciale care reglementează în mod expres importul de precursori de droguri. În acest sens, reglementarea națională prevăzută la articolul 242 alineatul (3) din NK (al cărei conținut corespunde articolului 354a a doua teză din NK) este compatibilă cu articolul 49 din cartă și cu articolul 7 din CEDO, în măsura în care nu există prevederi legale privind înregistrarea importului unor astfel de materiale care ar putea completa dispozițiile penale cu caracter general?
- II. În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- II.1. Care este semnificația expresiei „utilizată la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope” în sensul articolului 2 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 – prin aceasta trebuie să se înțeleagă simplul amestec de substanțe în scopul fabricării de stupefiante sau de substanțe psihotrope sau poate semnifica și participarea substanțelor la reacții chimice în vederea sintezei stupefiantelor sau a substanțelor psihotrope?

II.2. Substanța APAA a fost definită drept precursor imediat al amfetaminelor de Regulamentul delegat (UE) 2020/1737 ⁽²⁾ al Comisiei din 14 iulie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 111/2005 al Consiliului în ceea ce privește includerea anumitor precursori ai drogurilor în lista substanțelor clasificate și a fost inclusă în categoria 1 din anexa I la Regulamentul nr. 273/2004 și în anexa la Regulamentul nr. 111/2005. Înainte de includerea sa în aceste anexe, APAA putea fi considerată o substanță sau un material utilizat pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope și, prin urmare, cărui regim de import a fost supusă?

III. Astfel de activități și de comportamente privind finanțarea, aranjamentele și organizarea importului unor substanțe prevăzute la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 (APAAN și PMK), inclusiv prin utilizarea altor persoane fizice și/sau juridice care efectuează în mod direct declarația vamală și întocmesc documentele vamale pentru import, pot fi considerate „activități intermediare”, „operator” sau „importator” în sensul articolului 2 literele (e), (f) și (h) din Regulamentul nr. 111/2005?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO 2005, L 22, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 114).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2020/1737 al Comisiei din 14 iulie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 111/2005 al Consiliului în ceea ce privește includerea anumitor precursori ai drogurilor în lista substanțelor clasificate (JO 2020, L 392, p. 1).

Recurs introdus la 24 noiembrie 2022 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 14 septembrie 2022 în cauza T-775/20, PB/Comisia

(Cauza C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà, agenți)

Celelalte părți în proces: PB, Consiliul Uniunii Europene

Concluzii

Comisia solicită Curții:

- anularea primului punct și a celui de al treilea punct din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 14 septembrie 2022 în cauza T-775/20;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe pe fond în ceea ce privește acțiunea în anulare; și
- obligarea lui PB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Comisia invocă un motiv de anulare întemeiat pe o eroare de drept.

Comisia contestă concluzia Tribunalului care consideră, la punctul 65 din hotărârea atacată, pe baza raționamentului punctelor 51-64 din această hotărâre, că Regulamentul PIF ⁽¹⁾ „nu poate constitui, așadar, în sine temeiul juridic relevant în vederea adoptării unor măsuri administrative prin care se urmărește recuperarea sumelor primite nejustificat. [...]”.

Tribunalul săvârșește o eroare drept întrucât articolele 4 și 7 din Regulamentul PIF constituie un temei autonom și suficient de precis pentru a adopta măsuri administrative de recuperare, care nu sunt o sancțiune.

La punctul 69 din hotărârea sa, Tribunalul a concluzionat, în sfârșit, că aplicarea coroborată a articolului 103 din Regulamentul financiar din 2002 și a articolelor 4 și 7 din Regulamentul PIF nu permit adoptarea unei măsuri împotriva reclamantului în primă instanță, în măsura în care acesta nu era beneficiarul direct al plăților.

Potrivit Comisiei, Tribunalul săvârșește o eroare de drept întrucât articolul 7 din Regulamentul PIF, aplicat în coroborare cu articolul 4 din regulamentul menționat și cu articolul 103 din Regulamentul financiar din 2002, constituie o dispoziție suficient de clară și de precisă pentru a permite recuperarea împotriva reclamantului în primă instanță, chiar dacă nu era beneficiarul direct al plăților în cauză.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Cerere de autorizare a unei popriri introdusă la 30 noiembrie 2022 – Ntinios Ramon/Comisia Europeană

(Cauza C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Ntinios Ramon (reprezențanți: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatzis și Alexandros Dimitriadis, avocați, și Pavlos Eleftheriadis, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluzii

Reclamantul solicită Curții:

- dispunerea ridicării imunității Comisiei Europene în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și autorizarea notificării și a executării popririi provizorii în mâinile unor terți care a fost emisă la 23 iunie 2022 de Eparchiako Dikastirio Ammochostou (Curtea Districtuală din Famagusta, Cipru) împotriva Comisiei Europene, sub rezerva ridicării imunității sale, și care se referă la pretențiile domnului Ramon împotriva Republicii Turcia în cuantum de 622 114,52 euro, care a fost atribuit în 2010 reclamantului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru motivul că drepturile sale au fost încălcate prin ocuparea ilegală a proprietății sale de către autoritățile turce;
- dispunerea oricărei măsuri și/sau remediu pe care Curtea o va considera justă și echitabilă în speță;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, majorate cu TVA.

Motivele și principalele argumente

Republica Turcia are creanțe certe, lichide și exigibile față de Uniunea Europeană, în temeiul următoarelor acorduri financiare încheiate între Uniune și Republica Turcia:

- a) *Acordul financiar 2018 privind „Programul de acțiune anual în favoarea Turciei 2018” din 6 noiembrie 2019, în cuantum de 98,4 milioane de euro;*
- b) *Acordul financiar 2019 privind „Programul de acțiune anual în favoarea Turciei 2019” din 4 iunie 2020, în cuantum de 157,7 milioane de euro;*
- c) *Acordul financiar 2020 privind „Programul de acțiune anual în favoarea Turciei 2019” din 26 martie 2021, în cuantum de 122 de milioane de euro.*

Ajutorul pentru preaderare al Uniunii Europene are ca obiectiv, printre altele, să ajute Turcia să ia calea reformelor care o apropie de *acquis-ul comunitar*, inclusiv respectarea statului de drept și protecția drepturilor omului.

Poprirea urmărită de reclamant privește executarea Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 octombrie 2010, Ramon împotriva Turciei (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295) și constituie o măsură care promovează apărarea și respectarea drepturilor omului.

Poprirea creanțelor lichide pe care Turcia le are față de Uniunea Europeană până la concurența sumei datorate de Republica Turcia domnului Ramon nu va împiedica buna funcționare a Uniunii Europene și nici nu va aduce atingere independenței sale. Dimpotrivă, poprirea va contribui la realizarea unuia dintre obiectivele principale ale ajutorului de preaderare acordat Turciei, și anume ca statul candidat la aderare să respecte statul de drept și să protejeze drepturile omului.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – PKK/Consiliul

(Cauzele conexe T-316/14 RENV și T-148/19) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive împotriva PKK în vederea combaterii terorismului – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Aplicabilitate la situațiile de conflict armat – Grup terorist – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Decizie luată de o autoritate competentă – Autoritate a unui stat terț – Revizuire – Proporționalitate – Obligație de motivare – Dreptul la apărare – Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă – Adaptarea cererii introductive”)

(2023/C 35/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kurdistan Workers' Party (PKK) (reprezentanți: A. van Eik și T. Buruma, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Van Overmeire și B. Driessen, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantului în cauza T-316/14 RENV: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina și R. Tricot, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului în recurs: Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, B. Fodda și J.-L. Carré, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și J. Langer, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii sale în cauza T-316/14 RENV, întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantul solicită anularea:

- Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 al Consiliului din 10 februarie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013 (JO 2014, L 40, p. 9);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 790/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 125/2014 (JO 2014, L 217, p. 1);
- Deciziei (PESC) 2015/521 a Consiliului din 26 martie 2015 de actualizare și de modificare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2014/483/PESC (JO 2015, L 82, p. 107);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/513 al Consiliului din 26 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 790/2014 (JO 2015, L 82, p. 1);
- Deciziei (PESC) 2015/1334 a Consiliului din 31 iulie 2015 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei 2015/521 (JO 2015, L 206, p. 61);

- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1325 al Consiliului din 31 iulie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2015/513 (JO 2015, L 206, p. 12);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2425 al Consiliului din 21 decembrie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2015/1325 (JO 2015, L 334, p. 1);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1127 al Consiliului din 12 iulie 2016 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2015/2425 (JO 2016, L 188, p. 1);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/150 al Consiliului din 27 ianuarie 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2016/1127 (JO 2017, L 23, p. 3);
- Deciziei (PESC) 2017/1426 a Consiliului din 4 august 2017 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului, și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/154 (JO 2017, L 204, p. 95);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420 al Consiliului din 4 august 2017 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2017/150 (JO 2017, L 204, p. 3), în măsura în care aceste acte îl privesc.

Prin intermediul acțiunii sale în cauza T-148/19, întemeiată de asemenea pe articolul 263 TFUE, reclamantul solicită anularea:

- Deciziei (PESC) a Consiliului 2019/25 din 8 ianuarie 2019 de modificare și de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/1084 (JO 2019, L 6, p. 6);
- Deciziei (PESC) 2019/1341 a Consiliului din 8 august 2019 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2019/25 (JO 2019 L 209, p. 15);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1337 al Consiliului din 8 august 2019 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/24 (JO 2019, L 209, p. 1);
- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/19 al Consiliului din 13 ianuarie 2020 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1337 (JO 2020 L 81, p. 1);
- Deciziei (PESC) 2020/1132 a Consiliului din 30 iulie 2020 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2020/20 (JO 2020, L 247, p. 18);

- Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1128 al Consiliului din 30 iulie 2020 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare 2020/19 (JO 2020, L 247, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc.

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 al Consiliului din 10 februarie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 714/2013, precum și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 790/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 125/2014 în măsura în care acestea privesc Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Respinge în rest acțiunea în cauza T-316/14 RENV.
- 3) Respinge acțiunea în cauza T-148/19.
- 4) PKK și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente cauzelor T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV și T-148/19.
- 5) Comisia Europeană, Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Trasta Komerbanka și alții/BCE

(Cauza T-698/16) (¹)

(„Politică economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Deces al unui reclamant – Nepronunțare parțială asupra fondului – Competențe ale autorităților naționale ale statelor membre participante și ale BCE în cadrul Mecanismului unic de supraveghere – Egalitate de tratament – Proporționalitate – Încredere legitimă – Securitate juridică – Abuz de putere – Dreptul la apărare – Obligația de motivare”)

(2023/C 35/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letonia) și ceilalți șase reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: E. Koupepidou, C. Hernández Saseto și A. Witte, agenți, asistați de B. Schneider, avocat)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Letonia (reprezențanți: K. Pommere și J. Davidoviča, agenți), Comisia Europeană (reprezențanți: V. Di Bucci și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea lor întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanții solicită anularea Deciziei ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 a BCE din 11 iulie 2016 privind retragerea autorizației acordate Trasta Komerbanka privind inițierea activității unei instituții de credit.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii în măsura în care a fost introdusă de domnul Igors Buimisters.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Obligă Trasta Komerbanka AS și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă, cu excepția domnului Buimisters, la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Îl obligă pe domnul Buimisters să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Comisia Europeană și Republica Letonia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 441, 28.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Austria/Comisia

(Cauza T-101/18) (¹)

[„Ajutoare de stat – Industria nucleară – Ajutor preconizat de Ungaria pentru dezvoltarea a două noi reactoare nucleare pe amplasamentul de la Paks – Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă sub rezerva respectării anumitor angajamente – Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE – Conformitatea ajutorului cu dreptul Uniunii, altul decât dreptul ajutoarelor de stat – Legătură indisociabilă – Promovarea energiei nucleare – Articolul 192 primul paragraf din Tratatul Euratom – Principiile protecției mediului, «poluatorul plătește», precauției și sustenabilității – Determinarea activității economice în cauză – Disfuncționalitate a pieței – Denaturarea concurenței – Proporționalitatea ajutorului – Necesitatea intervenției statului – Determinarea elementelor ajutorului – Procedura de atribuire a unor contracte de achiziții publice – Obligația de motivare”]

(2023/C 35/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentanți: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert și T. Ziniel, agenți, asistați de H. Kristoferitsch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Blanck, K. Herrmann și P. Němečková, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: A. Germeaux și T. Schell, agenți, asistați de P. Kinsch, avocat)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš și L. Halajová, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: E. de Moustier și P. Dodeller, agenți), Ungaria (reprezentanți: M. Fehér, agent, asistați de P. Nagy, N. Grácia Malfeito, B. Karsai, avocați și C. Bellamy, KC), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent), Republica Slovacă (reprezentant: S. Ondrášiková, agent), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord du Nord (reprezentanți: F. Shibli, L. Baxter și S. McCrory, agenți, asistați de T. Johnston, barrister)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, Republica Austria solicită anularea Deciziei (UE) 2017/2112 a Comisiei din 6 martie 2017 privind măsura/schema de ajutoare/ajutorul de stat SA.38454-2015/C (ex 2015/N) pe care Ungaria intenționează să o pună în aplicare pentru sprijinirea dezvoltării a două noi reactoare nucleare pe amplasamentul centralei nucleare Paks II (JO 2017, L 317, p. 45, denumită în continuare „decizia atacată”).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Republica Austria va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Cehă, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Polonă, Republica Slovacă și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 152, 30.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE

(Cauza T-275/19) (¹)

[„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Competențele BCE – Prerogative de investigare – Inspecții la fața locului – Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Decizie a BCE de a efectua o inspecție la sediile unei instituții de credit mai puțin semnificative – Acțiune în anulare – Act supus căilor de atac – Admisibilitate – Competența BCE – Obligația de motivare – Elemente de natură să justifice o inspecție – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”]

(2023/C 35/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PNB Banka AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca centrală europeană (BCE) (reprezențanți: C. Hernández Saseto, F. Bonnard și V. Hümpfner, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezențanți: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis și A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Băncii Centrale Europene (BCE), notificată prin scrisoarea din 14 februarie 2019, de efectuare a unei inspecții la fața locului la sediile sale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) PNB Banka AS suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 213, 24.6.2019.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE(Cauza T-301/19) ⁽¹⁾

[„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 6 alineatul (5) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Necesitatea unei supravegheri directe de către BCE a unei instituții de credit mai puțin semnificative – Solicitare a autorității naționale competente – Articolul 68 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 – Decizie a BCE de clasificare a PNB Banka ca entitate semnificativă pe care o supraveghează direct – Obligația de motivare – Proportionalitate – Dreptul la apărare – Acces la dosarul administrativ – Raportul prevăzut la articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul nr. 468/2014 – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”]

(2023/C 35/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PNB Banka AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca centrală europeană (BCE) (reprezentați: C. Hernández Saseta, F. Bonnard și D. Segoin, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Băncii Centrale Europene (BCE), notificată prin scrisoarea din 1 martie 2019, prin care a fost clasificată ca entitate semnificativă supravegheată direct.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) PNB Banka AS suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 246, 22.7.2019.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE(Cauza T-330/19) ⁽¹⁾

[„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 22 din Directiva 2013/36/UE – Opoziție a BCE față de achiziția de participații calificate într-o instituție de credit – Momentul de la care începe să curgă termenul de evaluare – Intervenție a BCE în faza inițială a procedurii – Criterii de stabilitate financiară a potențialului achizitor și de respectare a cerințelor prudențiale – Existența unui motiv rezonabil de opoziție față de achiziție pe baza unui sau mai multor criterii de evaluare – Articolul 106 din Regulamentul de procedură – Cerere de organizare a unei ședințe lipsită de motivare”]

(2023/C 35/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PNB Banka AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca centrală europeană (BCE) (reprezentați: C. Hernández Saseta, F. Bonnard și V. Hümpfner, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentați: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis și A. Steiblyté, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei, notificată prin scrisoarea din 21 martie 2019, prin care Banca Centrală Europeană (BCE) a decis să se opună operațiunii constând în achiziția de participății calificate în B.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) PNB Banka AS suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 270, 12.8.2019.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – PNB Banka/BCE

(Cauza T-230/20) (¹)

[„Politica economică și monetară – Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației instituției de credit PNB Banka – Propunere a autorității naționale competente de retragere a autorizației – Decizie privind insolvența PNB Banka – Termen rezonabil – Obligația de motivare – Proportionalitate”]

(2023/C 35/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PNB Banka AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezențanți: C. Hernández Saseto, F. Bonnard și V. Hümpfner, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Letonia (reprezențanți: K. Pommere, J. Davidoviča și E. Bārdiņš, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Băncii Centrale Europene (BCE) din 17 februarie 2020, ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016, prin care îi este retrasă autorizația în calitate de instituție de credit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă PNB Banka AS să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE), inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii.

3) Republica Letonia va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 209, 22.6.2020.

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia

(Cauza T-275/20) (¹)

[„Acțiune în anulare și în despăgubire – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a oțelului pentru precomprimare – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE – Suspendarea obligației de a constitui o garanție bancară – Eșalonarea plăților efectuate cu titlu provizoriu – Hotărâre prin care se anulează în parte decizia și se stabilește o amendă cu un quantum identic cu cel al amenzii aplicate inițial – Imputarea plăților efectuate cu titlu provizoriu – Dobânzi de întârziere – Articolul 266 primul paragraf TFUE – Îmbogățire fără justă cauză – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Restituire a plății nedatorate – Lipsa unui temei legal – Nelegalitate”]

(2023/C 35/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Germania), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentanți: O. Duys și N. Tkatchenko, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și L. Mantl, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, reclamantele, Westfälische Drahtindustrie GmbH (denumită în continuare „WDI”), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (denumită în continuare „WDV”) și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (denumită în continuare „Pampus”), solicită, cu titlu principal, în primul rând, anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a scrisorii Comisiei Europene din 2 martie 2020 prin care aceasta le a pus în întârziere să îi plătească suma de 12 236 931,69 euro care corespunde, în opinia sa, soldului restant datorat al amenzii care le fusese aplicată la 30 septembrie 2010, în al doilea rând, constatarea achitării integrale a amenzii la 17 octombrie 2019 prin plata sumei de 18 149 636,24 euro și, în al treilea rând, obligarea Comisiei să plătească societății WDI suma de 1 633 085,17 euro, majorată cu dobânzi de la această din urmă dată, ca urmare a îmbogățirii fără justă cauză a acestei instituții. Reclamantele solicită, cu titlu subsidiar, în temeiul articolului 268 TFUE, obligarea Comisiei să le plătească suma de 12 236 931,69 euro, reclamată de Comisie societății WDI, precum și o sumă echivalentă cu plata în exces către această instituție, în valoare de 1 633 085,17 euro, majorată cu dobânzi de la 17 octombrie 2019 până la rambursarea completă a sumei datorate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.7.2020.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Lituania/Comisia(Cauza T-537/20) ⁽¹⁾

[„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Lituania – Ajutor pentru pensionarea anticipată – Articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 – Articolul 34 alineatul (6) și articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014”]

(2023/C 35/56)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: R. Dzikovič și K. Dieninis, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė și M. Kaduczak, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, Republica Lituania solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/859 a Comisiei din 16 iunie 2020 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2020, L 195, p. 59), în măsura în care prin aceasta i-a fost impusă o corecție financiară forfetară de 5 %, excluzând astfel suma de 2 186 447,97 euro de la finanțarea plătită în cadrul măsurii de ajutor pentru pensionarea anticipată în perioada cuprinsă între 16 octombrie 2013 și 30 iunie 2018.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Lituania la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 359, 26.10.2020.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – CCPL și alții/Comisia(Cauza T-130/21) ⁽¹⁾

[„Concurență – Înțelegeri – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul – Decizie de modificare a cuantumului unei amenzi – Modalități de calculare a amenzii – Imputabilitatea comportamentului ilicit – Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor – Plafon al amenzii – Proporționalitate – Egalitate de tratament – Capacitate de plată”]

(2023/C 35/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: CCPL Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Emilia, Italia), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italia), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovacia) (reprezentanți: E. Cucchiara și E. Rocchi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și T. Baumé, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele, CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA și Coopbox Eastern s.r.o., solicită anularea Deciziei C(2020) 8940 final a Comisiei din 17 decembrie 2020 (denumită în continuare „decizia atacată”) de modificare a cuantumului amenzilor aplicate prin Decizia C(2015) 4336 final a Comisiei din 24 iunie 2015 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39563 – Ambalaje alimentare pentru vânzarea cu amănuntul) (denumită în continuare „Decizia din 2015”).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA și Coopbox Eastern s.r.o. vor suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată referitoare la procedura măsurilor provizorii.

(¹) JO C 148, 26.4.2021.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Italia/Comisia

(Cauza T-221/21) (¹)

[„FEGA și FEADR – Cheltuieli excluse de la finanțare – Schemă de ajutoare pe suprafață – Corecții financiare – Noțiunea de «pășuni permanente» – Articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 – Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 499/2014”]

(2023/C 35/58)

Limba de procedură: italiană

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de C. Gerardis, G. Rocchitta și E. Feola, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi, J. Aquilina și F. Moro, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, Republica Italiană solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/261 a Comisiei din 17 februarie 2021 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2021, L 59, p. 10), în măsura în care privește anumite cheltuieli pe care le-a efectuat.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/261 a Comisiei din 17 februarie 2021 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care impune Republicii Italiene o corecție forfetară de 2 %, referitoare la ajutoarele pe suprafață acordate în Italia, în quantum de 67 368 272,99 euro pentru anul de cerere 2017.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – KN/Parlamentul(Cauza T-401/21) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional – Membru al CESE – Procedură de descărcare de gestiune pentru execuția bugetului CESE aferent exercițiului financiar 2019 – Rezoluție a Parlamentului prin care reclamantul este desemnat ca fiind autorul unor comportamente de hărțuire morală – Acțiune în anulare – Act care nu este supus căilor de atac – Inadmisibilitate – Acțiune în despăgubire – Protecția datelor cu caracter personal – Presumția de nevinovăție – Obligația de confidențialitate – Principiul bunei administrări – Proportionalitate – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”)

(2023/C 35/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: KN (reprezentanți: M. Casado García Hirschfeld și M. Aboudi, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: R. Crowe, C. Burgos și M. Allik, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, reclamantul, KN, solicită, pe de o parte, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei (UE, Euratom) 2021/1552 a Parlamentului European din 28 aprilie 2021 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2019, secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European (JO 2021, L 340, p. 140, denumită în continuare „decizia atacată”) și a Rezoluției (UE) 2021/1553 a Parlamentului European din 29 aprilie 2021 conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2019, secțiunea VI – Comitetul Economic și Social European (JO 2021, L 340, p. 141, denumită în continuare „rezoluția atacată”) (denumită în continuare, împreună cu decizia atacată, „actele atacate”) și, pe de altă parte, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciului pe care l ar fi suferit în urma actelor atacate.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe KN la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 338, 23.8.2021.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Neoperl/EUIPO (Reprezentarea unui element sanitar cilindric de inserție)(Cauza T-487/21) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene reprezentând un insert sanitar cilindric – Marcă de poziție tactilă – Motive absolute de refuz – Domeniu de aplicare al legii – Invocare din oficiu – Examinarea de către camera de recurs a caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001] – Semn care nu poate constitui o marcă a Uniunii Europene – Lipsa unei reprezentări grafice precise și complete prin ea însăși a impresiei tactile produse de semn – Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2007 [devenite articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2023/C 35/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Neoperl AG (Reinach, Elveția) (reprezentant: U. Kaufmann, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: T. Klee și D. Hanf, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Neoperl AG, solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 iunie 2021 (cauza R 2327/2019-5) (denumită în continuare „decizia atacată”).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 iunie 2021 (cauza R 2327/2019-5).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 391, 27.9.2021.

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS)

(Cauza T-515/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală EUPHYTOS – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară EuPhidra – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Articolul 56 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 64 alineatul (2) și articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Perioade relevante – Prezentarea de probe pentru prima dată în fața camerei de recurs – Puterea de apreciere a camerei de recurs – Calificare drept probe noi sau suplimentare – Articolul 95 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 – Articolul 27 alineatul (4) din regulamentul delegat (UE) 2018/625”]

(2023/C 35/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Zeta Farmaceutici SpaA (Vicenza, Italia) (reprezentanți: F. Celluprica, F. Fischetti și F. De Bono, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Specchiasol Srl (Bussolengo, Italia)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea și reformarea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 10 iunie 2021 (cauza R 2094/2019-1)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 10 iunie 2021 (cauza R 2094/2019-1).

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) EUIPO va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Zeta Farmaceutici SpA.

(¹) JO C 422, 18.10.2021.

**Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech
(Accesorii pentru telecomenzi fără fir)**

(Cauza T-612/21) (¹)

[„Desen sau model comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un accesoriu pentru telecomenzi fără fir – Motiv de nulitate – Caracteristici ale aspectului unui produs care sunt impuse exclusiv de funcția tehnică a acestuia – Articolul 8 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Fapte invocate sau dovezi furnizate pentru prima dată în fața camerei de recurs – Articolul 63 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002 – Obligația de motivare – Articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale”]

(2023/C 35/62)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polonia) (reprezentant: M. Oleksyn, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: M. Chylińska și J. Ivanauskas, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: ESSAtech (Přistoupim, Republica Cehă)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) du 14 iulie 2021 (cauza R 1072/2020-3).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 iulie 2021 (cauza R 1072/2020-3).
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii atât în fața camerei de recurs a EUIPO, cât și în fața Tribunalului.

(¹) JO C 502, 13.12.2021.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Vaillant (Puma)

(Cauza T-623/21) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Puma – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară PUMA – Motiv relativ de refuz – Atingere adusă renumelui – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 35/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentați: M. Schunke și P. Trieb, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova și E. Markakis, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Vaillant GmbH (Remscheid, Germania) (reprezentant: S. Abrar, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 8 iulie 2021 (cauza R 1875/2019-1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Puma SE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 471, 22.11.2021.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Cauza T-678/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală VSL3TOTAL – Marca Uniunii Europene verbală anterioară VSL#3 – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Similitudinea semnelor – Similitudinea produselor – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 60 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2023/C 35/64)

Limba de procedură: Engleza

Părțile

Reclamantă: Mendes SA (Lugano, Elveția) (reprezentant: Domnul Cavattoni, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: T. Frydendahl, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Actial Farmaceutica Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: Mostardini, de F. Mellucci și F. Rombolà, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea formulată întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 17 august 2021 (cauza R 1568/2020-2).

Respinge acțiunea.

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mendes SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 502, 13.12.2021.

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – Allessa/EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)(Cauza T-701/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene verbală CASSELLAPARK – Motive absolute de refuz – Caracter distinctiv – Lipsa caracterului distinctiv – Inexistența unei mărci de natură să inducă în eroare publicul – Articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c) și (g) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Obligația de motivare – Articolul 94 din Regulamentul 2017/1001”]

(2023/C 35/65)

Limba de procedură: germana

Pârțile

Reclamantă: Allessa GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentați: S. Fröhlich, M. Hartmann și H. Lerchl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: E. Nicolás Gómez și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Carim Dumerth (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentați: T. Wieland și C. Corbet, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 august 2021 (cauza R 1043/2020-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Allessa GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 2, 3.1.2022

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Bora Creations/EUIPO (essence)(Cauza T-738/21) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă essence – Motive absolute de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001”]

(2023/C 35/66)

Limba de procedură: germana

Pârțile

Reclamantă: Bora Creations, SL (Andratx, Spania) (reprezentați: R. Lange și M. Ebner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: M. Eberl și E. Markakis, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 septembrie 2021 (cauza R 693/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bora Creations, SL, la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (Fohlenelf)

(Cauza T-747/21) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală Fohlenelf – Utilizare efectivă a mărcii – Articolul 58 alineatul (1) litera (a), articolul 94 alineatul (1) și articolul 97 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 35/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach (Mönchengladbach, Germania) (reprezentant: R. Kitzberger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: A. Söder și E. Nicolás Gómez, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: David Neng (Brüggen, Germania) (reprezentant: D. Breuer, avocat)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 septembrie 2021 (cauza R 2126/2020-4).

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 septembrie 2021 (cauza R 2126/2020-4), în măsura în care dovada unei utilizări efective a mărcii Uniunii Europene verbale Fohlenelf a fost respinsă cu privire la „săpunuri” din clasa 3, cu privire la „abțibilduri din hârtie sau din plastic, etichete autocolante” din clasa 16, cu privire la „articole din porțelan sau faianță” din clasa 21, precum și cu privire la „sticle de băut de sport”, în măsura în care este vorba despre o subcategorie de produse în cadrul „recipientelor pentru uz casnic sau de bucătărie”, de asemenea din clasa 21, în cadrul „cearșafurilor de baie textile” din clasa 24 și în cadrul „jocurilor, jucăriilor” din clasa 28.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)**(Cauza T-780/21) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LiLAC – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]**

(2023/C 35/68)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, România) (reprezentant: O. Anghel, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: V. Ruzek, agent)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Lila Rossa Engros SRL, solicită anularea în parte a Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 10 septembrie 2021 (cauza R 441/2021-5) (denumită în continuare „decizia atacată”).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Lila Rossa Engros SRL va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 95, 28.2.2022.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Hasco TM/EUIPO – Esi (NATURCAPS)**(Cauza T-12/22) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene verbală NATURCAPS – Marca națională verbală anterioară NATURKAPS – Lipsa unei utilizări serioase a mărcii anterioare – Articolul 64 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Calificarea produselor farmaceutice și a suplimentelor alimentare”]**

(2023/C 35/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Polonia) (reprezentant: M. Krekora, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Esi Srl (Albisola Superiore, Italia)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 noiembrie 2021 (cauza R 617/2021-4).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hasco TM sp. z o.o. sp.k. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 109, 7.3.2022.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Korporaciya „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Cauza T-85/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală STAYER – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Calificarea produselor pentru care s-a demonstrat utilizarea serioasă”]

(2023/C 35/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ZAO Korporaciya „Masternet” (Moscova, Rusia) (reprezentant: N. Bürglen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: STAYER Ibérica, SA (Pinto, Spania) (reprezentați: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa și M. Lazzarotto, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea formulată întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 16 decembrie 2021 (cauza R-932/2021-1).

Dispozitiv

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ZAO Korporaciya „Masternet” la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 158, 11.4.2022.

Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2022 – General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Cauza T-151/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală GENERAL PIPE CLEANERS – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 35/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pennsylvania, Statele Unite) (reprezentant: E. Carrillo, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: R. Raponi, agent)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 11 ianuarie 2022 (cauza R 1452/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă General Wire Spring Co. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 198, 16.5.2022.

Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Korporaciya „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Cauza T-155/22) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene figurativă STAYER – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 18 și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Calificarea produselor pentru care s-a demonstrat utilizarea serioasă”]

(2023/C 35/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ZAO Korporaciya „Masternet” (Moscova, Rusia) (reprezentant: N. Bürglen, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: STAYER Ibérica, SA (Pinto, Spania) (reprezenți: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa și M. Lazzarotto, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea formulată întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 21 decembrie 2021 (cauza R-931/2021-1).

Dispozitiv

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ZAO Korporaciya „Masternet” la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 198, 16.5.2022.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2022 – Sanetview/EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)(Cauza T-159/22) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Las Cebras – Marca națională figurativă anterioară LEZEBRA – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2023/C 35/73)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Sanetview, SLU (Andorre-la-Vieille, Andora) (reprezentanți: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes și C. Marí Aguilar, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Crawcour Hage și J. Ivanauskas, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: 2boca2catering, SL (Sevilla, Spania)

Obiectul

Prin acțiunea formulată întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 4 ianuarie 2022 (cauza R 1070/2021-5).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sanetview, SLU la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 198, 16.5.2022.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Basicmed Enterprises și alții/Consiliul și alții(Cauza T-379/16) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Politica economică și monetară – Program de sprijin pentru stabilitatea Ciprului – Decizia Consiliului guvernatorilor BCE privind furnizarea de asistență de urgență sub formă de lichidități ca urmare a unei solicitări a Băncii Centrale a Ciprului – Declarații ale Eurogrupului din 25 martie, 12 aprilie, 13 mai și 13 septembrie 2013 privind Ciprul – Decizia 2013/236/UE – Decizia de punere în aplicare 2013/463/UE – Protocolul de acord din 26 aprilie 2013 privind condițiile specifice de politică economică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul European de Stabilitate – Competența Tribunalului – Admisibilitate – Cerințe de formă – Epuizarea căilor de atac interne – Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor – Dreptul de proprietate – Încredere legitimă – Egalitate de tratament – Acțiune în parte introdusă în fața unei instanțe vădit incompetente să se pronunțe cu privire la aceasta, în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2023/C 35/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Basicmed Enterprises Ltd (Limassol, Cipru) și ceilalți 19 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: P. Tridimas, K. Kakoulli și P. Panayides, avocați)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Westerhof Löfflerová și I. Gurov, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, J.-P. Keppenne și S. Delaude, agenți), Banca Centrală Europeană (reprezentanți: K. Laurinavičius, G. Várhelyi și K. Drêviņa, agenți, asistați de H.-G. Kamann, avocat), Eurogrupul, reprezentat de Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Westerhof Löfflerová și I. Gurov, agenți), Uniunea Europeană, reprezentată de Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, J.-P. Keppenne și S. Delaude, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 268 TFUE, reclamantii solicită repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a Deciziei Consiliului guvernatorilor Băncii Centrale Europene (BCE) din 21 martie 2013 privind furnizarea de asistență de urgență sub formă de lichidități ca urmare a unei solicitări a Băncii Centrale a Ciprului, a declarațiilor Eurogrupului din 25 martie 2013, 12 aprilie 2013, 13 mai 2013 și 13 septembrie 2013 privind Ciprul, a Deciziei Consiliului din 25 aprilie 2013 adresate Ciprului cu privire la anumite măsuri specifice de reinstaurare a stabilității financiare și a creșterii sustenabile (JO 2013, L 141, p. 32), a Deciziei de punere în aplicare 2013/463/UE a Consiliului din 13 septembrie 2013 privind aprobarea programului de ajustare macroeconomică pentru Cipru și de abrogare a Deciziei 2013/236/UE (JO 2013, L 250, p. 40), a Protocolului de acord din 26 aprilie 2013 privind condițiile specifice de politică economică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul European de Stabilitate (MES), precum și a altor acte și comportamente ale Comisiei Europene, ale Consiliului Uniunii Europene, ale BCE și ale Eurogrupului în legătură cu acordarea unei facilități de asistență financiară Republicii Cipru.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Basicmed Enterprises Ltd și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă la suportarea, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, a celor efectuate de Consiliul Uniunii Europene, de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).

(¹) JO C 383, 17.10.2016.

Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Validity/Comisia

(Cauza T-640/20) (¹)

[„Acțiune în anulare – Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente referitoare la un proiect de cerere de propuneri cofinanțat de FEDR – Documente care emană de la un stat membru – Refuz parțial al accesului – Divulgare după introducerea acțiunii – Dispariția interesului de a exercita acțiunea – Nepronunțare parțială asupra fondului – Cerere de adaptare a cererii introductive – Inadmisibilitate parțială”]

(2023/C 35/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: B. Van Vooren și R. Oyarzabal Arigita, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și A. Spina, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată în temeiul articolului 263 TFUE, reclamanta solicită anularea, pe de o parte, a Deciziei C(2020) 5540 final a Comisiei din 6 august 2020 prin care aceasta a refuzat accesul la documente referitoare la un proiect de cerere de propuneri al autorităților maghiare și, pe de altă parte, a Deciziei C(2021) 2834 final a Comisiei din 19 aprilie 2021, prin care aceasta i-a acordat accesul la documentele menționate.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de anulare a Deciziei C(2020) 5540 final a Comisiei din 6 august 2020 prin care Comisia a refuzat accesul Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre la documente referitoare la un proiect de cerere de propuneri al autorităților maghiare.
- 2) Respinge în rest acțiunea ca inadmisibilă.
- 3) Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.

Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)
(Cauza T-800/21) (¹)

**[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale
HYPERLIGHTOPTICS – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c)
din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Egalitate de tratament – Acțiune vădit nefondată”]**

(2023/C 35/76)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: P. Rath și S. Gebele, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Lapinskaite și T. Klee, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 octombrie 2021 (cauza R 1166/2021-2).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fieldpoint (Cyprus) LTD la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 73 din 14.2.2022.

**Ordonanța Tribunalului din 22 noiembrie 2022 – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
(HYPERLIGHTEYEWEAR)**

(Cauza T-801/21) (¹)

**[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale
HYPERLIGHTEYEWEAR – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1)
litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Egalitate de tratament – Acțiune vădit nefondată”]**

(2023/C 35/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: P. Rath și S. Gebele, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: L. Lapinskaite și T. Klee, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 octombrie 2021 (cauza R 1165/2021-2).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fieldpoint (Cyprus) LTD la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 73, 14.2.2022.

Acțiune introdusă la 21 septembrie 2022 – Ferreira de Macedo Silva/Frontex

(Cauza T-595/22)

(2023/C 35/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugalia) (reprezentant: L. Cosme Nunes Rolo, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 29 august 2022 a Directorului general adjunct însărcinat cu gestiunea informațiilor și a proceselor al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (Frontex), care a acționat în calitate de autoritate împuternicită să facă numiri, de a înceta contractul său de agent temporar înainte de încheierea perioadei de probă în cadrul contingentului permanent de categoria 1;
- obligarea Frontex, în cazul imposibilității de reintegrare la timp în cadrul celei de a opta promovări, la plata tuturor cheltuielilor legate de îndeplinirea contractului pe durată de cinci ani și la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive în drept.

1. Primul motiv întemeiat pe pretinsa încălcare a principiilor protecției încrederii legitime și egalității de tratament în materie de angajări (Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000) (¹).
2. Al doilea motiv întemeiat pe pretinsa încălcare a unor cerințe fundamentale de procedură, precum și a dreptului la o bună administrare și a dreptului de a fi ascultat.

(¹) Decizia 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

**Ațiune introdusă la 7 decembrie 2022 – Athlet Ltd/EUIPO – Heuver Bandengroothandel BV
(ATHLET)**

(Cauza T-650/22)

(2023/C 35/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Athlet Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Reinhard, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Țările de Jos)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titulara mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „ATHLET” – marca Uniunii Europene nr. 9 224 692

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 8 august 2022 în cauza R 2214/2019-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea Tratatului FUE;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- denaturarea situației de fapt și a mijloacelor de probă;
- încălcarea articolului 34 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 11 noiembrie 2022 – FOF/Comisia

(Cauza T-688/22)

(2023/C 35/80)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: FOF – Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentați: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-553/22, Thorn Investments/Comisia.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2022 – Fontwell/Comisia

(Cauza T-691/22)

(2023/C 35/81)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Fontwell — Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-553/22, Thorn Investments/Comisia.

Acțiune introdusă la 12 noiembrie 2022 – Mission/Comisia

(Cauza T-700/22)

(2023/C 35/82)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Mission — Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-553/22, Thorn Investments/Comisia.

Acțiune introdusă la 13 de noiembrie de 2022 – Durie/Comisia**(Cauza T-705/22)**

(2023/C 35/83)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamanta invocă șase motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-702/22, TA/Comisia.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Ostrava/Comisia**(Cauza T-707/22)**

(2023/C 35/84)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Ostrava – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-553/22, Thorn Investments/Comisia.

Ațiune introdusă la 14 noiembrie 2022 — White Pearl/Comisia**(Cauza T-708/22)**

(2023/C 35/85)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C (2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca de Madeira (ZFM) — Schema III;
- Obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza T-553/22, Thorn Investments/Comisia.

Ațiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Starboard/Comisia**(Cauza T-710/22)**

(2023/C 35/86)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-702/22, TA/Comisia.

Ațiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Caledonian/Comisia

(Cauza T-711/22)

(2023/C 35/87)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-702/22, TA/Comisia.

Ațiune introdusă la 13 noiembrie 2022 – Fuchinvest/Comisia

(Cauza T-712/22)

(2023/C 35/88)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamanta invocă cinci motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-702/22, TA/Comisia.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Administradora Fortaleza și alții/Comisia

(Cauza T-716/22)

(2023/C 35/89)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Administradora Fortaleza, Ltda (São Paulo, Brazilia) și alte nouă reclamante (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată pentru lipsă de motivare sau în măsura în care se aplică la „sociedades gestoras de participações sociais” (societăți holding) sau ca o consecință a faptului că se obțin venituri dintr-o sursă exterioară regiunii ultraperiferice;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii îndreptate împotriva Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamantele invocă șase motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-702/22, TA/Comisia.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2022 – Newco/Comisia

(Cauza T-717/22)

(2023/C 35/90)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: A. Ferreira Correia și R. da Palma Borges, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1 și 4 din decizia atacată;
- obligarea instituției pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate împotriva Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III [notificată cu numărul C(2020) 8550] (JO 2022, L 217, p. 49), reclamanta invocă șase motive, care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-702/22, TA/Comisia.

Ațiune introdusă la 15 noiembrie 2022 – Bourbon Offshore Interoil Shipping/Comisia

(Cauza T-721/22)

(2023/C 35/91)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Bourbon Offshore Interoil Shipping — Navegação, Lda (Funchal, Portugalia) (reprezentanți: S. Fernandes Martins și M. Mendonça Saraiva, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- în orice caz, fără a aduce atingere capătului anterior de cerere, anularea articolului 4 din respectiva Decizie (UE) 2022/1414 a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) și, în consecință, a ordinului ca beneficiarii să restituie ajutoarele, majorate cu dobânzi;
- anularea deciziei atacate, în temeiul articolului 264 TFUE;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

Primul motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea metodologiei susținute de Comisia Europeană, care constă în definirea conceptului de „creare de locuri de muncă” în ENI (echivalent normă întreagă) sau UMA (unități de muncă anuale), utilizate în Liniile directe privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (JO 2006, C 54, p. 13, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 231).

Al doilea motiv, întemeiat pe inadmisibilitatea ordinului ca beneficiarii să restituie ajutoarele și să plătească dobânzi.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2022 – LG și alții/Comisia**(Cauza T-730/22)**

(2023/C 35/92)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamante:* LG și alte șapte reclamante (reprezentant: A. Sigal și M. Teder, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantele solicită Tribunalului:

- să declare că pârâta a acționat în mod nelegal în raport cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾, prin faptul că nu a transmis reclamantelor o expunere a faptelor suficient de detaliată și de clară care să permită să se clarifice dacă și în ce mod, în opinia OLAF, acțiunile reclamantelor au adus atingere intereselor Uniunii, precum și prin faptul că nu a oferit reclamantelor ocazia de a-și prezenta observațiile cu privire la respectiva expunere a faptelor; și
- să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe abținerea de a acționa a OLAF în măsura în care nu le-ar fi dat reclamantelor, care au fost desemnate persoane vizate în cadrul unei investigații a OLAF, o posibilitate reală de a-și prezenta observațiile cu privire la faptele care le privesc, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) și cu articolul 9b alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2223.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe împrejurarea că OLAF nu ar fi acționat în conformitate cu principiul bunei administrări întrucât nu a comunicat reclamantelor, odată cu expunerea faptelor, acuzațiile formulate împotriva lor care să le permită să aprecieze relevanța faptelor expuse și să își prezinte observațiile cu privire la aceste fapte.

⁽¹⁾ – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO 2013, L 248, p. 1).

⁽²⁾ – Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2223 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă (JO 2020, L 437, p. 49).

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2022 – Mazepin/Consiliul**(Cauza T-743/22)**

(2023/C 35/93)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Nikita Dmitrievich Mazepin (Moscova, Rusia) (reprezentanți: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert și A. Bass, avocați)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2022/1530 a Consiliului din 14 septembrie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽¹⁾;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1529 al Consiliului din 14 septembrie 2022 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei ⁽²⁾;
- anularea deciziei de menținere a reclamantului pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive în temeiul Deciziei 2014/145/PESC a Consiliului ⁽³⁾, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2022/1530 a Consiliului, precum și în temeiul Regulamentului (UE) nr. 269/2014, astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1529 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei;

denumite în continuare, colectiv, „actele atacate” în măsura în care actele atacate îl repun pe reclamant pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, a articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale, precum și pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a articolului 47 din cartă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe nerespectarea sarcinii probei și pe încălcarea criteriilor de înscriere pe listă enunțate la articolul 1 alineatul (1) litera (e) și la articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014, precum și la articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014, ambele privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a drepturilor fundamentale ale reclamantului, precum și pe încălcarea drepturilor fundamentale de proprietate și de libertate de a desfășura o activitate comercială ale reclamantului, consacrate la articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului fundamental al nediscriminării.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură și pe încălcarea dreptului la apărare și a obligației Consiliului de reexaminare periodică a sancțiunilor.

⁽¹⁾ JO 2022, L 239, p. 149.

⁽²⁾ JO 2022, L 239, p. 1.

⁽³⁾ JO 2014, L 78, p. 16.

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2022 – Mazzone/Parlamentul

(Cauza T-751/22)

(2023/C 35/94)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Antonio Mazzone (Napoli, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de „Modificare a drepturilor de pensie la încetarea activității ale unui fost deputat italian în Parlamentul European” comunicată prin scrisoarea trimisă de Direcția Generale Finanțe a Parlamentului European din 21 septembrie 2022, primită la 5 octombrie 2022, având ca obiect: „Recalcularea drepturilor de pensie la încetarea activității în urma deliberării nr. 150 din 3 martie 2022 a Biroului Președinției Camerei Deputaților, precum și a oricărui act prealabil și/sau succesiv ori consecutiv,
- constatarea și declararea dreptului reclamantului la menținerea alocației viagere plătite de Parlamentul European la valoarea sumelor dobândite și scadente la momentul primei plăți;
- obligarea Parlamentului European la plata în favoarea reclamantului a tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând de la data reținerii la sursă până la momentul plății;
- obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care urmează să fie pronunțată și la reconstituirea integrală a valorii inițiale a alocației viagere.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea competenței rezervate a Biroului Președinției Parlamentului European (articolul 25 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European).
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care a fost adoptat de șeful unității „Remunerație și drepturi sociale ale deputaților” în lipsa implicării necesare a Biroului Președinției Parlamentului European, titularul efectiv al deciziilor financiare, organizatorice și administrative în privința deputaților europeni în sensul articolului 25 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) ⁽¹⁾ și pe motivarea insuficientă a actului atacat.
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat pentru motivul că nu este suficient motivat, cu încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din cartă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe adoptarea deciziei atacate în lipsa unui temei juridic valabil și pe aplicarea eronată a anexei III la normele CID ⁽²⁾ (Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European) și a articolelor 74-75 din decizia NAS ⁽³⁾ (decizia privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European).
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care a fost adoptat în lipsa unui temei juridic valabil, articolul 2 alineatul 1 din anexa III la normele CID fiind abrogat ca urmare a intrării în vigoare a statutului Deputaților (articolele 74-75 din decizia NAS).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe interpretarea greșită a articolul 75 din decizia privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European și a anexelor I, II și III la normele CID, pe încălcarea articolului 28 din Statutul deputaților și a dreptului la pensie al reclamantului.
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care Parlamentul European a interpretat și a aplicat greșit articolul 75 din decizia NAS și articolul 2 alineatul 1 din anexa III la normele CID. Reclamantul apreciază că aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că trimiterea la anexele I, II și III la Normele CID care figurează în articolul 75 din decizia NAS, în special la articolul 2 alineatul (1) din anexa III, trebuie înțeleasă în mod necesar în sensul că se raportează la pensia aplicabilă în timp ce anexa III menționată era în vigoare. Dimpotrivă, interpretarea și aplicarea acestor norme în sensul efectuat de Parlamentul European permit ca pensia reclamantului să poată fi modificată de nenumărate ori, cu încălcarea articolului 28 din Statutul deputaților și a principiilor încrederii legitime și securității juridice.

- În sfârșit, chiar dacă s-ar adopta interpretarea Parlamentului European conform căreia articolul 2 alineatul (1) din anexa III la normele CID impune instituției adaptarea pensiei europene la cuantumul celei prevăzute pentru membrii camerei inferioare a Parlamentului național, această operațiune de adaptare are o limită proprie în dreptul Uniunii și, în orice caz, nu poate privi decât cuantumul și modalitățile de plată a pensiei, astfel încât nu este posibil să se transpună în mod automat intervenții care afectează însuși dreptul la această pensie. Or, în speță, măsura aplicată reclamantului, ca efect al transpunerii automate a Deciziei 150/2022 de către Parlamentul European, nu numai că a modificat dreptul la pensie al reclamantului, afectând condițiile constitutive ale acestuia prin efectul unei recalculări retroactive care a transformat pensia însăși, ci prezintă, în plus, motive vădite de incompatibilitate cu dreptul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, securității juridice, protecției drepturilor dobândite și egalității.
- Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care Parlamentul European, prin transpunerea automată a deliberării nr. 150/2022 și recalcularea subsecventă a pensiei reclamantului potrivit unei noi metode retroactive cu efecte permanente, care afectează în mod direct dreptul la pensie, a încălcat principiul securității juridice, care se opune unei atingeri aduse drepturilor dobândite, în conformitate, de altfel, cu rațiunea de a fi a articolului 28 din statut și a articolului 75 din decizia NAS, precum și principiul încrederii legitime care nu permite diminuarea și/sau transformarea pensiilor. În plus, afectând numai foștii deputați europeni italieni, singurii vizați de o măsură care recalculează retroactiv pensiile scadente potrivit metodei cotizațiilor, în condițiile în care metoda cotizațiilor nu fusese încă introdusă în Italia, acest recalculare prezintă de asemenea aspecte evidente contrare principiului egalității, creând o discriminare nelegală în raport cu deputații europeni aleși începând cu anul 2009, precum și în raport cu toți ceilalți cetățeni în general, cărora nu li se impun măsuri de reducere de acest gen.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 din cartă, pe încălcarea articolului 1 din Protocolul 1 la CEDO și pe lipsa caracterului proporțional al măsurii impuse.
- Reclamantul apreciază că actul atacat, în măsura în care a redus cuantumul calculat inițial al pensiei la care are dreptul în temeiul mandatului de europarlamentar, are o incidență directă asupra dreptului său de proprietate. În plus, acesta apreciază că respectiva ingerință a fost impusă în lipsa unei motivări efective și i-a impus un sacrificiu disproportionat și nerezonabil.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 21 și 25 din cartă, a articolului 10 TFUE și a articolului 15 din Pilonul european al drepturilor sociale.
- Reclamantul apreciază că, prin decizia atacată, însuși Parlamentul European, prin faptul că a transpus o măsură privind un nou calcul al pensiilor care, din cauza modului în care a fost conceput, afectează în principal persoanele cele mai în vârstă, a încălcat articolele 21 și 25 din cartă, articolul 10 TFUE și articolul 15 din Pilonul european al drepturilor sociale.

(¹) JO 2016, C 202, p. 389.

(²) Decizia Biroului extins din 4 noiembrie 1981; Decizia Biroului din 24 și din 25 mai 1982, modificată la 13 septembrie 1995 și la 6 iunie 2005.

(³) Decizia Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO 2009, C 159, p. 1).

Acțiune introdusă la 1 decembrie 2022 – Ceravolo/Parlamentul

(Cauza T-752/22)

(2023/C 35/95)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italia) (reprezentant: M. Paniz, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de „Modificare a drepturilor de pensie la încetarea activității ale unui fost deputat italian în Parlamentul European” comunicată prin scrisoarea Direcției Generale Finanțe a Parlamentului European din 21.9.2022, primită la 5.10.2022, având ca obiect: „Recalcularea drepturilor de pensie la încetarea activității în urma deliberării nr. 150 din 3 martie 2022 a Biroului Președinției Camerei Deputaților”, notificată reclamantului și, în orice caz, anularea recalculării și a noii stabiliri a alocației viagere plătite de Parlamentul European reclamantului, precum și a oricărui act prealabil și/sau consecutiv,
- constatarea și declararea dreptului reclamantului la menținerea alocației viagere plătite de Parlamentul European la valoarea sumelor dobândite și scadente la momentul primei plăți;
- obligarea Parlamentului European la plata în favoarea sa a tuturor sumelor reținute în mod nejustificat, majorate cu revalorizarea monetară și cu dobânzi legale începând de la data reținerii la sursă până la momentul plății;
- obligarea Parlamentului European la executarea hotărârii care urmează să fie pronunțată și la reconstituirea integrală a valorii inițiale a alocației viagere.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea competenței rezervate a Biroului Președinției Parlamentului European (articolul 25 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European).
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care a fost adoptat de șeful unității „Remunerație și drepturi sociale ale deputaților” în lipsa implicării necesare a Biroului Președinției Parlamentului European, titularul efectiv al deciziilor financiare, organizatorice și administrative în privința deputaților europeni în sensul articolului 25 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) (1) și pe motivarea insuficientă a actului atacat.
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat pentru motivul că nu este suficient motivat, cu încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din cartă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe adoptarea deciziei atacate în lipsa unui temei juridic valabil și pe aplicarea eronată a anexei III la normele CID (Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European) (2) și a articolelor 74-75 din decizia NAS (decizia privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European) (3).
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care a fost adoptat în lipsa unui temei juridic valabil, articolul 2 alineatul 1 din anexa III la normele CID fiind abrogat ca urmare a intrării în vigoare a statutului Deputaților (articolele 74-75 din decizia NAS).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe interpretarea greșită a articolul 75 din decizia privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European și a anexelor I, II și III la normele CID, pe încălcarea articolului 28 din Statutul deputaților și a dreptului la pensie al reclamantului.
  - Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care Parlamentul European a interpretat și a aplicat greșit articolul 75 din decizia NAS și articolul 2 alineatul 1 din anexa III la normele CID. Reclamantul apreciază că aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că trimiterea la anexele I, II și III la Normele CID care figurează în articolul 75 din decizia NAS, în special la articolul 2 alineatul (1) din anexa III, trebuie înțeleasă în mod necesar în sensul că se raportează la pensia aplicabilă în timp ce anexa III menționată era în vigoare. Dimpotrivă, interpretarea și aplicarea acestor norme în sensul efectuat de Parlamentul European permit ca pensia reclamantului să poată fi modificată de nenumărate ori, cu încălcarea articolului 28 din Statutul deputaților și a principiilor încrederii legitime și securității juridice.

- În sfârșit, chiar dacă s-ar adopta interpretarea Parlamentului European conform căreia articolul 2 alineatul (1) din anexa III la normele CID impune instituției adaptarea pensiei europene la cuantumul celei prevăzute pentru membrii camerei inferioare a Parlamentului național, această operațiune de adaptare are o limită proprie în dreptul Uniunii și, în orice caz, nu poate privi decât cuantumul și modalitățile de plată a pensiei, astfel încât nu este posibil să se transpună în mod automat intervenții care afectează însuși dreptul la această pensie. Or, în speță, măsura aplicată reclamantului, ca efect al transpunerii automate a Deciziei 150/2022 de către Parlamentul European, nu numai că a modificat dreptul la pensie al reclamantului, afectând condițiile constitutive ale acestuia prin efectul unei recalculări retroactive care a transformat pensia însăși, ci prezintă, în plus, motive vădite de incompatibilitate cu dreptul Uniunii.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime, securității juridice, protecției drepturilor dobândite și egalității.
- Reclamantul invocă nelegalitatea actului atacat în măsura în care Parlamentul European, prin transpunerea automată a deliberării nr. 150/2022 și recalcularea subsecventă a pensiei reclamantului potrivit unei noi metode retroactive cu efecte permanente, care afectează în mod direct dreptul la pensie, a încălcat principiul securității juridice, care se opune unei atingeri aduse drepturilor dobândite, în conformitate, de altfel, cu rațiunea de a fi a articolului 28 din statut și a articolului 75 din decizia NAS, precum și principiul încrederii legitime care nu permite diminuarea și/sau transformarea pensiilor. În plus, afectând numai foștii deputați europeni italieni, singurii vizați de o măsură care recalculează retroactiv pensiile scadente potrivit metodei cotizațiilor, în condițiile în care metoda cotizațiilor nu fusese încă introdusă în Italia, acest recalculare prezintă de asemenea aspecte evidente contrare principiului egalității, creând o discriminare nelegală în raport cu deputații europeni aleși începând cu anul 2009, precum și în raport cu toți ceilalți cetățeni în general, cărora nu li se impun măsuri de reducere de acest gen.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 din cartă, pe încălcarea articolului 1 din Protocolul 1 la CEDO și pe lipsa caracterului proporțional al măsurii impuse.
- Reclamantul apreciază că actul atacat, în măsura în care a redus cuantumul calculat inițial al pensiei la care are dreptul în temeiul mandatului de europarlamentar, are o incidență directă asupra dreptului său de proprietate. În plus, acesta apreciază că respectiva ingerință a fost impusă în lipsa unei motivări efective și i-a impus un sacrificiu disproporționat și nerezonabil.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 21 și 25 din cartă, a articolului 10 TFUE și a articolului 15 din Pilonul european al drepturilor sociale.
- Reclamantul apreciază că, prin decizia atacată, însuși Parlamentul European, prin faptul că a transpus o măsură privind un nou calcul al pensiilor care, din cauza modului în care a fost conceput, afectează în principal persoanele cele mai în vârstă, a încălcat articolele 21 și 25 din cartă, articolul 10 TFUE și articolul 15 din Pilonul european al drepturilor sociale.

(¹) JO 2016, C 202, p. 389.

(²) Decizia Biroului extins din 4 noiembrie 1981; Decizia Biroului din 24 și din 25 mai 1982, modificată la 13 septembrie 1995 și la 6 iunie 2005.

(³) Decizia Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European (JO 2009, C 159, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Road Star Group (Footwear)

(Cauza T-757/22)

(2023/C 35/96)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Puma (Herzogenaurach, Germania) (reprezentanți: M. Schunke și P. Trieb, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Road Star Group (Nupaky, Republica Cehă)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 4 160 273-0015

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 21 septembrie 2022 în cauza R 1900/2021-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2022 – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Pantofi)

(Cauza T-758/22)

(2023/C 35/97)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentanți: M. Schunke și P. Trieb, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 8 367 742-0013

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 21 septembrie 2022 în cauza R 1876/2021-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 6/2002.
-

Ațiune introdusă la 7 decembrie 2022 – Kesaev/Consiliu**(Cauza T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Rusia) (reprezentanți: R. Moeyersons și A. De Jonge, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2022/1530 a Consiliului din 14 septembrie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (⁽¹⁾), astfel cum a fost pusă în aplicare în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1529 al Consiliului privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (⁽²⁾), în măsura în care îl privesc pe reclamant; anularea măsurii de prelungire a sancțiunilor individuale în privința lui reclamantului și eliminarea acestuia de pe lista din anexa I la Regulamentul nr. 269/2014 (⁽³⁾);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că motivarea includerii reclamantului pe lista de sancțiuni este incorectă din punct de vedere al faptelor și sau/nerelevantă.
  - Primul aspect: reclamantul nu este implicat în sectoare economice specifice care furnizează o sursă substanțială de venituri guvernului Federației Ruse;
  - Al doilea aspect: reclamantul nu sprijină și nu pune în aplicare acțiuni sau politici care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, precum și stabilitatea și securitatea Ucrainei. Reclamantul nu este acționar al JSC Detyarev Plant;
  - Al treilea aspect: reclamantul nu acordă sprijin material sau financiar guvernului Federației Ruse. Fondul Monolit este o organizație caritabilă neutră din punct de vedere politic, iar medaliile și decorațiile primite nu constituie în niciun caz dovada unui sprijin material sau financiar către guvernul Federației Ruse vizat;
  - Al patrulea aspect: reclamantul nu obține beneficii din partea guvernului Federației Ruse. Nici prin intermediul Fondului Monolit, nici într-un alt mod reclamantul nu obține beneficii economice sau de alt fel din partea Federației Ruse;
  - Al cincilea aspect: faptele citate sunt depășite, datate și nu sunt pertinente pentru a fi utilizate pentru sancționarea (sau prelungirea sancționării) reclamantului;
  - Al șaselea aspect: Consiliul nu a respectat sarcina probei care îi revine. Consiliul se bazează astfel exclusiv pe surse de informații părtinitoare, incorecte și neverificate. Nu există nicio probă obiectivă și fiabilă pentru susținerile Consiliului.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că reclamantul nu a fost niciodată ascultat nici corect informat – încălcarea dreptului la un proces echitabil.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul includerea reclamantului pe lista de sancțiuni este contrară Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – încălcarea articolelor 6, 8, 16 și 17 coroborate cu articolul 52 din cartă.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că terminologia utilizată în Decizia (PESC) 2022/329 ⁽⁴⁾ este atât de vagă încât aplicarea deciziei devine arbitrară – încălcarea principiului securității juridice.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că sancționarea se bazează pe discriminare. Persoane în situații comparabile nu au făcut obiectul unor sancțiuni, reclamantul este sancționat pur și simplu întrucât este 1) bogat, 2) neutru din punct de vedere politic și 3) un om de afaceri rus.
6. Al șaselea motiv: în orice caz, Consiliul trebuie obligat la plata cheltuielilor de judecată, întrucât reclamantul s-a văzut obligat să introducă prezenta procedură doar deoarece Consiliul nu a dat încă curs cererii sale de reexaminare.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2022/1530 a Consiliului din 14 septembrie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 239, p. 149).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1529 al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 239, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 6).

⁽⁴⁾ Decizia (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2022 – bet365 Group/EUIPO (bet365)

(Cauza T-764/22)

(2023/C 35/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Regatul Unit) (reprezentanți: J. van Manen și E. van Gelderen, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene figurative care conține elementele verbale „bet365” – cererea de înregistrare nr. 18 479 799

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 septembrie 2022 în cauza R 622/2022-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 9 decembrie 2022 – Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric (Holex)**(Cauza T-767/22)**

(2023/C 35/100)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (München, Germania) (reprezentant: D. von Schultz, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Germania)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „Holex – cererea nr. 18 222 083*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 septembrie 2022 în cauza R 1248/2022-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului,

- anularea deciziei atacate, în măsura în care cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 18 222 083 a fost refuzată pentru produsele „măști de respirație, altele decât cele pentru respirația artificială” din clasa 9 și „antifoane pentru urechi, dispozitive pentru protecția auzului, în special dopuri pentru protecția auzului, dispozitive pentru protecția auzului, căști (dispozitive de protecție a auzului în formă de căști pentru urechi)”;
- respingerea în tot a opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 13 decembrie 2022 – Cogebi și Cogebi/Consiliul**(Cauza T-782/22)**

(2023/C 35/101)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamanți:* Cogebi (Bruxelles, Belgia), Cogebi, a.s. (Tábor, Republica Cehă) (reprezentant: H. over de Linden, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea articolului 3i din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2022/1904 al Consiliului din 6 octombrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina ⁽²⁾, în măsura în care privește includerea codului NC 6814 în lista produselor și a tehnologiilor menționate la articolul 3i din Regulamentul (UE) 2022/1904 al Consiliului (anexa XXI);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură – obligația de motivare.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea libertății de a desfășura o activitate comercială, astfel cum este prevăzută la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare, astfel cum este prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și pe încălcarea dreptului la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, consacrat la articolul 47 din cartă.

⁽¹⁾ JO 2014, L 229, p. 1.

⁽²⁾ JO 2022, L 259 I, p. 3.

Ordonanța Tribunalului din 30 noiembrie 2022 – Timberland Europe/Comisia

(Cauza T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Limba de procedură: engleza

Președinta Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 14, 16.1.2017.

Ordonanța Tribunalului din 1 decembrie 2022 – Foz/Comisia

(Cauza T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 412, 11.10.2021.

Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2022 – Lilly Drogerie/EUIPO -Lillydoo (LILLYDOO kids)**(Cauza T-150/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 35/104)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 198, 16.5.2022.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO